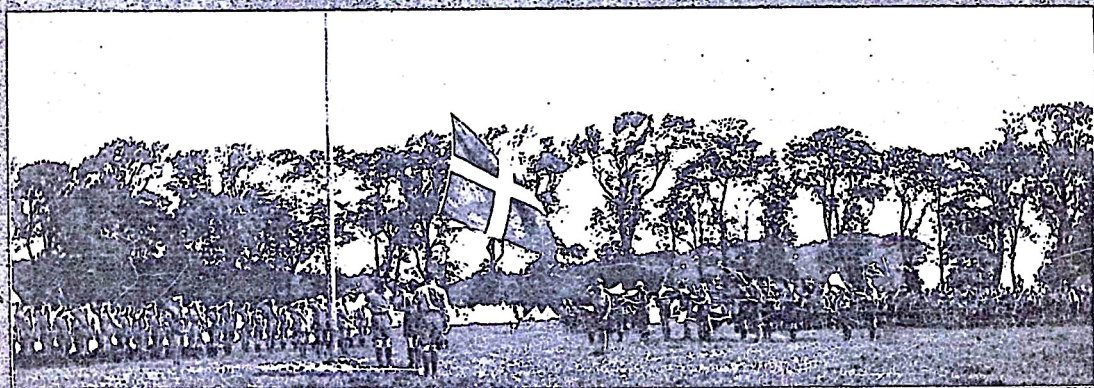
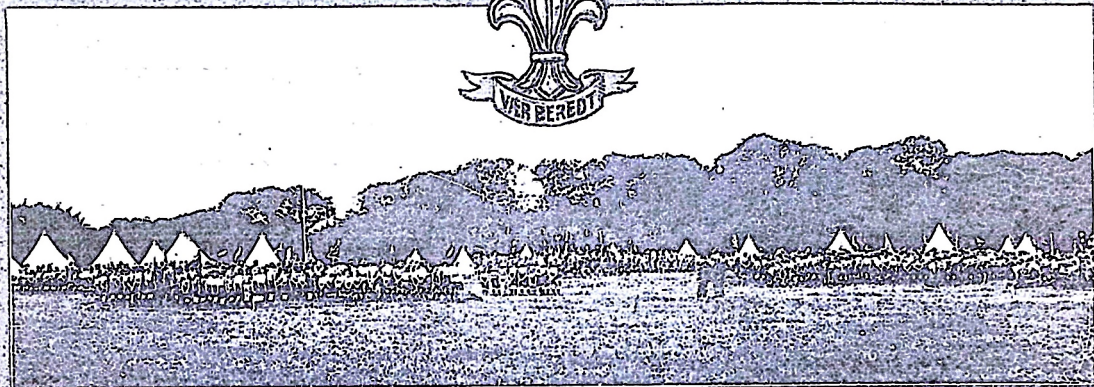

Spejdernes Magasin

Vor Ungdom

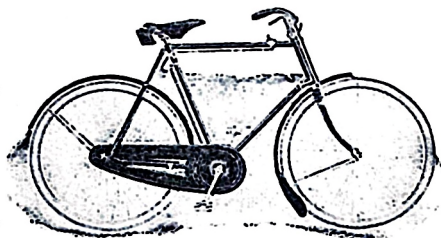

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England.
— Kongen af Norge.
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien.

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahen af Persien.
— Sultanen af Marocco.
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Brugt Damecykle til Salg.

(Pris 75—85 Kr.).

Billet modtager „Vor Ungdom“s

Announce-Afdeling,

Strandvej 110 C., Hellerup.

I alle Boglader faas

◆◆ Idrættens Hygieine ◆◆

af Dr. med. K. Secher.

Pris: 2 Kr. 00 Oros.

Jacob Lunds Boghandel, Pilestræde 6. (Telf. 2019).

Sorø Andelsfrugteri.

Specialitet:

MARMELADER.

Sorø Andelsfrugteri.

Leverandør til

København Div.

Bredgade 33

Vesterbrogade 13

Kontant eller
25 à 30 Kr.
pr. Mønted.

EINAR HARCK,

Bog- og Papirhandel.
FIOLSTILÆDE 35 (Hj. af Norrevold)
Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

Telefon 9148

AXEL VELDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
og engelske do. med Gobelinstof.

Specialitet: Overpolstrede Møbler.

Hovedforretning:

Strandvej 187. — Telf. Hellerup 75

Stort Lager og Udstilling
af Egetræs- og polerede Møbler

Strandparksvej 11. Telf. Hellerup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, samt Markiser
og Dekorationsarbejder anbefales.

== Altid det nyeste for Sæsonen! ==

Hovedforretningens Priser.

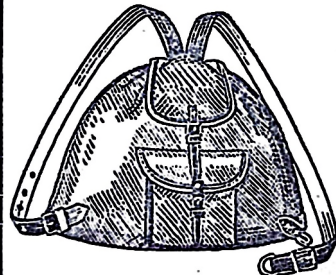
Strandvej 163. **ILLUM.** Telf. Hellerup 324.
692.

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Rygsække

Forskellige Størrelser og Kvaliteter fra
Kr. 2.50

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

3. Aarg.

AUG.-SEPT. 1919

Nr. 11-12

— En mægtig Plan, stor i sit Omfang og vidtrækkende af Betydning, men absolut gennemførlig, naar blot alle vi Spejdere er med. Vi har i Tidernes Løb og det særligt i det sidste Aarstid vist, at vi er parat til og ogsaa forstaar at gøre en Indsats for at hjælpe andre. Nu gælder det en „good turn“ for os selv. Vi kan alle som een, stor som lille, være med i Arbejdet for at udbrede Kendskab til, hvem vi er, hvad vi vil og hvordan vi arbejder. Det kan bl. a. ske gennem vort Korpsblad.

Og *netop nu*, lige i disse Dage, er Øjeblikket kommen. „Spejdernes Magasin“ gaar ind i sin fjerde Aargang. Nu er Øjeblikket kommen til at skaffe Bladet nye Abonnenter — hver eneste af os hver mindst een Abonnent.

Jeg ved det er en mægtig Plan, men den *kan* gennemføres.

Jeg ved det kan lade sig gøre. Vi kan henvende os til en af vore

Jeg har fattet en Plan.

Kammerater, en nær eller fjern Slægtning eller til en af vores Bekendte, og der, er ikke een af os, der ikke kunde skaffe blot een Abonnent.

Stor i sit Omfang, men lille, naar vi stykker Planen ud i de Tusinder af Dele og vidtrækkende af Betydning.

Jeg ved, at det maa ske i Løbet af højst 14 Dage, at ikke alle Bestillingerne strømmer ind i sidste Øjeblik, og Oplaget af Oktobernummeret bliver for lille. Jeg foreslaar en mægtig 14 Dages Kampagne. Lad Brevkortene med Navn og Adresse strømme ind til Redaktionen eller faa Abonnenterne til at tegne sig paa Postkontorerne.

Jeg ser i Tankerne 3000 nye Abonnenter — en mægtig Plan, men absolut gennemførlig — en mægtig „good turn“ for vort eget Korps og af vidtrækkende Betydning, alene fordi vi herved viser, at vi kan løse en stor Opgave i Fællesskab.

Jeg foreslaar, at vi sætter Hjørnetanden i Underlæben og siger — alle som een — *vi vil*.

Abonnement

4 Kr. pr. Aar, Enkelt
No. 35 Øre.
Udenlandsk Abonnement: 5 Kr. for et helt Aar, 2 Kr. 50 Øre for et halvt Aar.
Se dog Side 39.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“.

Redigeret af TORRY GREDSTED, Kaptajn, Box 75, Viborg.

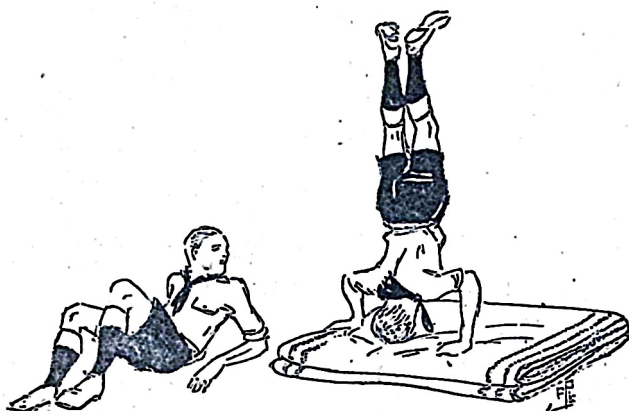
Hoved-Ekspeditionens Adr.: Box 75, Viborg.

Ekspedition for Boghandlere:

Steen Hasselbalchs Forlag, Kobmagergade 263, København. - Telefon: Central 12240.

Annoncering

Pris pr. 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side 50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/1 Side 12 1/2 Kr. For mindre Annoncer 20 Øre pr. m/m. Rabat for 12 Gange 10 %.
Afdeling for København og Øerne
Strandvej 110, Hellerup. Tlf. Hellerup 1313.
Jysk Afdeling, Tlf. 4646 Aarhus.

Spejder-Tæpper

— Ekstra stærke —
125 × 190

Kr. 13.00

Crome & Goldschmidt'
City

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Konditor Thory. Jensens Eftf.
Strandvej 167. Ernst Schlenzig. Tlf. Hall. 134.
Is og Isanretninger i mange forsk. Dessins
Overflødighedshorn - Kransekager
Lagkager og Fromager

Omhyggel. Ekspedition - Varerne forsendes overalt

Elis Mellerup

Strandvej 159. Telf. Holrup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff. — Horwitz & Kattentid.
A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt.

Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i

H. Dietrich & Sønner
Cliché Anstalt
København

Dybbø 11.

Telf. 12865.

Steensens

VEGETARIA

PLANTE-MARGARINE
er altid den bedste

CAND. PHARM
ENGEL & KISKY'S
RAVNEKUR
PASTILLER

INDEHOLDER SUKKER.

Mod Hoste og Hæshed
i Cartons á
35 Øre

*Hindsgavllejrens Præsident.
Korpsraadets Formand, Hr. Grosserer Chr. Holm omgivet af Gæster, Dommere og Førere.*

En Hilsen fra Spejderchefen.

Spejdere!

Jeg er i dette Øjeblik paa Vej til Amerika for at se, hvorledes Drengene der bærer sig ad med at være Spejdere. Jeg sender her fra Damperen alle de bedste Hilsener og min Tak for Dagene i Lejren.

Men vi vil ikke dvæle ved Minderne. Et nyt Arbejdsaar er begyndt, og ogsaa det

skal vi have noget ud af. Tag fat med det samme, at det kan blive til noget og faa snarest hos jeres Divisionschefer at vide Planen for hele det kommende Aars Arbejde.

Alle de bedste Hilsener
eders

Plumbach

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd Basing-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England
— Kongen af Norge.
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien.

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahen af Persien.
— Sultanen af Marocco.
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8-10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Annoncer

,Vor Ungdom'

Nordens
største
Drenge- &
Ungdoms-
Blad

Annoncer
til

Vor Ungdom

Afdeling for København og Øerne
samt Norge

sendes under Adresse:

VOR UNGDOMS

Announce-Afdeling

Strandvej 110 C. Hellerup

Kontortid: Kl. 12-1, Tlf. Hellerup 1313

Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
bor Strandvej 189 — Tlf. Hellerup 879y

Barbersalonen „Elegant“
er Hellerups første Barbersalon.

Specialitet:

Ansigtsmassage

Hovedmassage

Rational Behandling mod Haarfald

Sorø Andelsfrugteri.

Specialitet:

MARMELADER.

Sorø Andelsfrugteri.

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser,
fortrinlig i Smag, billigt i Brug.
Alt i Konserves og tørrede
Frugter føres.

..... „SANA“.

Telf. 5650. Skindergade 28

TELTE

vandtæt imprægneret

Teltdug

amerikansk Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

Enhver rigtig Spejder

laver selv sin Suppe af

„THOR“ Kødekstrakt

Elis Mellerup

Strandvej 159 - Telf. Hellerup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff — Horwitz & Kattentid

A. M. Hirschsprung & Sønner m. m.

Bogtrykarbejde

til gængse Priser leverer

Hellerup Bogtrykkeri

Kommunens ældste Bogtrykkeri

(Indehaver: Johan Henriksen)

Hellerupvej gennem Porten Nr. 8

Tlf. Hellerup 334

Pianoer

Sørensen

Bredgade 33

Vesterbrogade 3

Kontant eller

20 a 30 Kr.

pr. Maaned.

EINAR HARCK,

Bog- og Papirhandel.

FIOLSTRÆDE 33 (Hj. af Norrevold)

Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

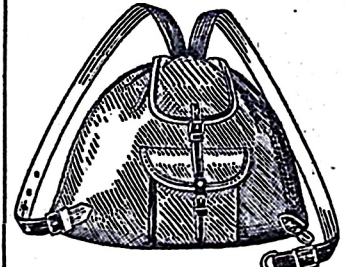
Telefon 9148

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Rygsække

Forskellige Størrelser og Kvaliteter fra
Kr. 2.50

Hindsgavllejrens Dagbog

i Tekst og Billeder —

Før Lejren.

Lordag den 12. Juli Middag ankom Lejrkommandoen til Middelfart. Et sidste Lejrkomitémøde blev afholdt, og derefter gik hver til sin Del af det mægtige Arbejde, det nu engang er, at forberede og lede en Spejderlejr, hvor 15-1600 Spejdere skal tilbringe 10 Dage og ikke alene befinde sig godt, men ogsaa bestille noget og have Udbytte ud deraf. Ude paa Lejrpladsen havde Odense-Kolonnen under den energiske Fører Bo Rud allerede slaaet deres Telte op og var klar til at tage fat. Og — Himmel og Hav — der var nok at gore, men sjældent træffer man vel ogsaa flinkere og mere tjenstvillige Fyre end de ikke just særlig store Odense-spejdere med deres ildrøde Halstørklæder, deres let syngende Maal og det evige Smil paa Læben. Hvor de sled i det med alle de Telte, der skulde rejses: Bureauteltene, de højere Chefers Telte, alle Gæsteteltene („Fremmedlegionen“) Indhegningen af hele Lejren o. s. v. og saa havde de tilmed hele Lejrkommandoen paa Kost de Dage indtil den 16. Boghvedegrod — nej det fik vi ikke — desværre, men al mulig anden herlig Mad, som de flinke Kokke under Ledelse af den berømte Køkkenchef Thal-Jantzen fremtryllede. Der var rørende Enighed hos alle i hele Lejrkommandoen om, at det ingenlunde lette Hverv, der her var overdraget Odense-Kolonnen, blev løst til alles Tilfredshed.

Glimrende var de, og Slutningen af

Odense laver Mad til Lejrstaben.

Spejderchefen som Landinspektur.

deres udmærkede, sindssvage Raab det passer — i hvert Tilfælde

Svup med Tolly

Svup med Luft

Vi ka' — vi ka' — Vi ka'.

— Men Lejrkommandoen — ja de havde ogsaa nok at gore. Her stod fra tidlig Morgen Lejrkommandanten, Kapt. Smith midt i sin mægtige Dyngte Telte og dirigerede „det Telt der — det Telt her — 16 Mand begynder at stoppe Madrasser — 3 Jernsenge o. s. v.“ her vandrede Spejderchefen og maalte op som den travleste Landmaaler: „Paradeplads der — saa lang og saa bred, den Division der, den Trop her o. s. v.“ her sad Kontorchefen Frk Christensen og klaprede med Skrivmaskinen som paa et Mobiliseringskontor, lige efter at Mobiliseringsordren er gaaet ud, nede paa Badepladsen stod Sportschefen Kapt. Gredsted med sine 2 Assisterter timevis i Vand til Halsen, slog Afspærringspøle ned og undersøgte det farlige Badested Tomme for Tomme — de spillede i alle Regnbuens Farver, naar de endelig kom i Land, her sad Chefen for Lejrreceptionen, Skoleinspektør Rosent og førte lange Lister over Tropsraads-medlemmer, Pressefolk, Dommere o. a., der kom snart med det Tog, snart med det Tog, her gik Lejrlægen Dr. Kler og slog Pløkke i, som havde han aldrig været andet hele sit Liv end Røgter. Her stod Intendanturens travle Chef, Kapt. Spanding, trofast hjulpen af sin gode Støtte Sergent Gundorff og dirigerede det ene Læs Mad efter det an-

Kontorchefen Frk. Christensen udenfor Bureauteltet.

det ned i Forplejningsmagasinet, hvor det blev udvejet og fordelt i Hundreder af Pakker og Poser, og Manden som aldrig sov Lejrredaktøren Finn Weiergang forberedte det første Nr. af „Sutten“, tegnede Skitser og hjalp alle.

— Ja saaledes gik Dagene, afbrudt

af hastige Maaltider paa Grønsværet, hvor man var 4 om en Tallerken og 8 om et Krus. Om Natten brændte der længe Lys i Teltene og bøjet over Lister, Tabeller, Huskesedler m. m. sad den travle Lejrkommando og søgte at faa alt i Orden til Lejren og Stævnets

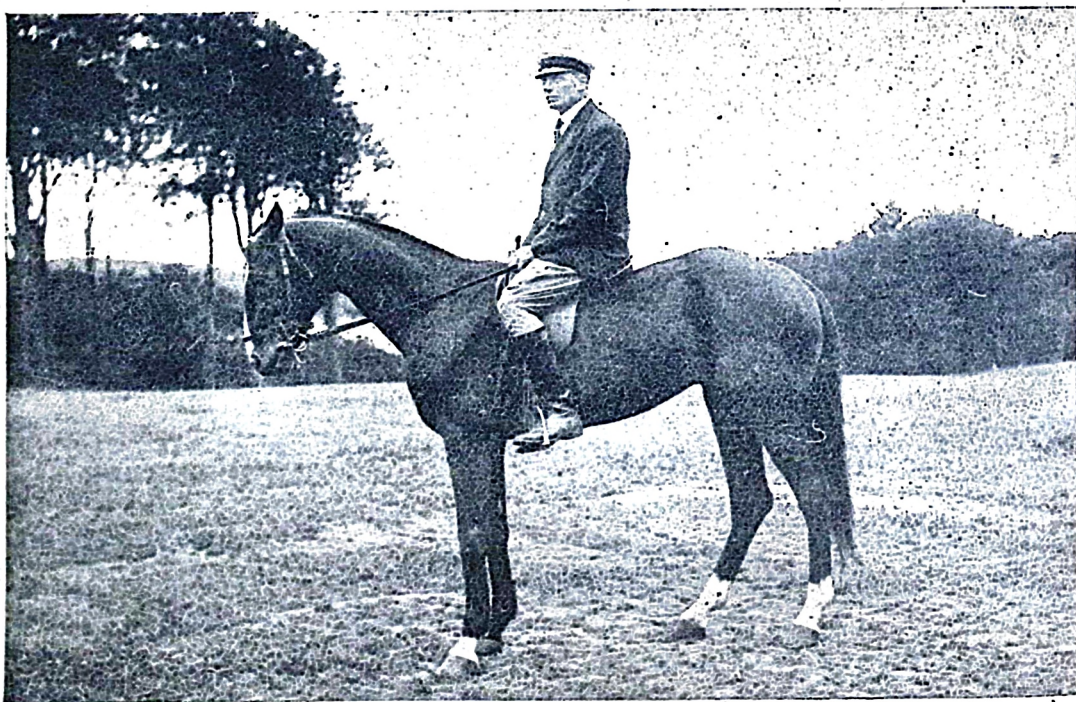
officielle Aabningsdag den 16. Juli.

Ordonnanser fløj ustandseligt mellem Lejrpladsen og Middelfart, som ogsaa i de Dage fik Travlheden at føle.

Op værst gik det naturligvis udover Lokalkomiteen, men dens Medlemmer her: Formanden Tømmerhandler Andreas P. Hansen og Kobmand Einar Thiedemann var lutter elskværdig Imodekommenhed og hjalp overalt med Raad og Daad. Og fra tidlig Morgen til sildig Aften færdedes i travl hjælpende Virksomhed en Rytter ude paa den store Mark, som snart skulde forvandles til en levende Teltby, — Forpagter Ehnhuus, som med den største Beredvillighed og Offervillighed havde stillet Lejrpladsen til Raadighed, og hvis ranke Skikkelse vil blive husket af alle Lejrens Deltagere, hvis Navn vil være uøseligt knyttet til de uforglemmelige Lejrdage.

Det var travle Dage for Lejrkommandoen og dens trofaste Hjælpere og Støtter, men da den 16. kom var alt rede til at modtage Troppene.

—nn.

Forpagter Ehnhuus.

ANKOMST.

Efter „B. T.“

Lejrens Dagbog.

Den 16. Juli. I Løbet af Dagen blev Lejrpladsen befolket. TROP fulgte TROP, — Vejen mellem Middelfart og Lejrpladsen var et bølgende Spejderhav. Overalt lød der Sang, Trommehvirvler og Signalthorn. Ved 4-Tiden kom der en TROP paa et halvt Hundrede civilklædte Dreng — det var Sønderjyderne, som ved Indgangen til Lejren blev modtaget af deres faderlige Ven og Leder under Lejren, Rektor Hartvig-Møller. I Lejren laa parat til dem en fuldstændig Spejderuniform. Lidt senere kom de lyshaarede, ranke, svenske Spejdere og de djærve, norske Gutter, hilst ved Indgangen af paraderende danske Kammerater. Saa lyder der oppe i Alleen Toner fra et helt Orkester — da ved enhver, at det er Hellerup-Divisionen, som paa sine Ben er vandret fra Hellerup til Lejren, og som nu ved en flot Indmarch for et Øjeblik standser det travle Lejrliv, som allerede er i fuld Gang. Straks efter Ankomst faar Troppene at føle, at det ikke er en Feriekoloni, men en Spejderlejr, de skal deltage i. De maa straks til Eksamen — det første Punkt af Tropskonkurrencen — Pakning og Lejrslagning — bliver bedømt af Dommeren, Spejderchefens kritiske Øje. Snart faar

dog hver TROP sig indrettet paa den tildelte Plads (se Lejrskitsen Side 25-26) — endnu mangler Størsteparten af Jyderne, som kommer med særlig Damper fra Aarhus i Nattens Lob.

Kl. 9 samles alle Førerne til Instruction. Der bliver bl. a. udstedt Forbud for Spejderne mod Tobaksrygning under

Lejren, og Spejderchefen henstiller til alle Førere at lægge Tobakken bort i Lejren, en Henstilling, der loyalt blev fulgt under hele Lejrperioden.

— Det er Nat. Ved Tretiden støvner Damperen „Mols“ fra Aarhus ind i Middelfart Havn med sin Last af jyske Spejdere under Kommando af Kolonnechefen i Aarhus Løjt. Malling-Jacobsen. Da Kolonnen ved Firetiden passerer Lejren kan midtjyske Divisions Hornorkester ikke styre sig længere — de maa hilse den slumrende Teltby med en skingrende Fanfare. Hist og her dukker en Spejder ud fra et Telt — „hvad allerede Reveillen“ — undrende ser han efter den lange Kolonne, der i den smukke Sommermorgen passerer forbi Lejren for i Hindsgavl store Lade at sove den Timestid, der endnu er tilbage, inden Dagens Arbejde skal begynde — men snart forsvinder han ind igen for at berolige sine Teltkammerater.

Lejrens Intendant, Kapt. Spanding ved Postkontoret.

Den 17. Juli. Kl. 6 lød Reveillens Toner, og Lejren vaagnede. Enhver vidste, at der var ikke et Minut at give hen paa den Tid af Dagen. I en Fart de nødvendige Klæder paa og i Løb til Badepladsen paa „Sudden“. Her var den udstrakte Badeplads omhyggeligt mærket af med flagprydede Stænger, hvormellem der var udspændt Reb.

Og som yderligere Sikkerhed laa 3 Baade bemandede med Sospjedere udenfor Reblinien. 1 3 Echeloner — 500 i hver — foregik Badningen. 5 Minutter til hver Echelon og 5 Minutter til Morgengymnastikken, der foregik paa den lange Strand, hvor hver Tropp havde sin afmærkede Plads. De udenlandske Førere var her Dommere og saa med Interesse paa de mange „Systemer“, af hvilke dog de fleste var hjemmelavede.

Kl. 7³⁰ holdt Midtjyske Division med et imponerende Hornorkester i Spidsen sit Indtog paa Lejrpladsen. Divisionen tog sig udmærket ud i sin ensartede Paaklædning, sin smukke Holdning og March.

Kl. 8³⁰ samledes alle paa Paradepladsen med alle Fanerne opstillede foran Lejrens store Flagstang. Spejderchefen kom og hilste „God Morgen, Spejdere“, der besvaredes med et „God Morgen, Spejderchef.“

Derefter hejstes Flaget.

En kort, stemningsfuld Morgenandagt indledede saavel denne som de følgende Dage. „Dejlig er Jorden“ blev afsunget, Fadervor bedt skiftevis af en svensk, norsk og dansk Spejder, og Andagten sluttede med „Altid frejdig“.

Efter denne smukke, enkle Højtidelighed bød Spejderchefen Korpsraadets Formand Hr. Grosserer Chr. Holm velkommen som Præsident for Lejren og Idrætsstævnet.

Præsidenten takkede for Velkomsthilsenen og udtalte Spejderkorpsets store Tak til Hofjægermester Basse Fønns og Forpagter Ehnhuus for al den Interesse og Offervillighed de

Morgenandagt.

havde vist Spejderkorpset ved at stille denne vidunderlige Plet til Disposition.

Derefter bød Spejderchefen Oberstlojtnant Buhl velkommen som Overdommer. Oberstlojtnanten lod Takken gaa videre til Spejderchefen, uden hvis energiske Arbejde og Initiativ denne Nordens største Spejderlejr ikke vilde være bragt til Virkelighed.

Nu hilste Præsidenten de sonderjyske, norske og svenske Gæster et hjerteligt Velkommen. Førerne takkede og udtalte deres Glæde over at være kommen til Stede. — Under Hornsignaler og Trommehvirvler marcherede nu de enkelte Tropp tilbage til deres egen Lejrplads og begyndte paa Dagens Ar-

bejde, der denne første Dag bestod i „Indretning af Lejren“.

Ja, hvilke Fremskridt er ikke foregaaet her. Nu kender enhver Tropp det eneste rigtige Princip: Dagligstue (Teltene) for sig, Spisestue for sig og Køkken for sig. Omtrent alle Troppene havde lavet Bord eller gravet sig et ned i Jorden og tidligere Dages højt flammende, brændselsslugende Baal var alle Steder afløst af snedigt indrettede Kogehuller. Og de mange smaa, praktiske Indretninger, som oger Lejrlivets Komfort, bliver for hvert Aar, der gaar, flere og flere. Det var navnlig „Hornbæktureringen 1916“, der gav Stødet hertil, og de Frø, der der blev saet,

Stævnets Overdommer Hr. Oberstlojtnant Buhl.

Olympiadeholdene instrueres.

har spiret godt. Det blev 2. Vesterbro, der her — iøvrigt efter en hidsig Konkurrence med flere andre Troppe — tog Præmien hjem. (Dommere var Spejderchefen, Major Lieberath og Overlærer Kristensen).

Kl. 12 blev Lejren forevist for Tropsraadsmedlemmer, Repræsentanter fra Pressen m. fl.

Fra 2—3 spillede Hellerup Musikkorps i Lejren.

Kl. 3 blev der afholdt en Tropsraads-konference i dyb Hemmelighed, og samtidigt blev Deltagerne i Olympiaden instrueret af Sportschefen.

Om Aftenen blev Lejrens første Lejrbaal afholdt. Vi refererer her, hvad den kendte Redaktor Asmus Diemer skriver: „Hver Aften Kl. 8 $\frac{1}{2}$ tages Flaget ned. Jeg har i et af mine tidligere Breve omtalt denne enkle Højtidelighed. I et Nu forstummer al Tale og Sang i Lejren. Ethvert Arbejde standses. Der er stille som i en Kirke. Alle hilser vi den rød-hvide Dug, der langsomt synker.

Saa tændes Baalet, det store Lejrbaal, omkring hvilket alle Spejderne samler sig. De lægger sig op ad en Skraaning med Baalet nederst. Trop efter Trop marcherer frem under Sang eller med Trommer og Horn. Række efter Række lejrer sig, og øverst oppe staar Tilskuerne i Hundredevis. De er strømmet til fra Middelfart og fra hele Omegnen. De har lært at værdsætte Lejrbaal-Stemningen. Den har sin egen Charme. Højt blusser Flammerne i trasket Ved og unge Grene, Gnisterne flyger, saa Spejderne under Spøg og Latter maa rykke længere bort. Solen er sunket. Den stille, lyse Nat drager sit Slør over Bæltet og Skovene. Teltbyen lyser hvid mod den grønne Mark.

Nede ved Stranden klukker Bølgerne ved de gamle Bøgetræers Rod.

Sven V. Knudsen, Sven Spejder — cand. mag., Adjunkt ved Hellerup Gymnasium, Fodboldspiller, alle raske Drenges Ven og Forbillede — staar midt i Lejrkredsen. Han er Lejrbaalchef. Han har Kommandoen nu. Ritmester Lembcke eksisterer ikke mere. Der er ingen Spejderhøvding. Han er strøget i den muntre Time, der nu begynder. Nu regerer Sven, Sven alene.

Sven Knudsen er Folketalen par excellence, Folketaleren for Drengene. Han

Nogle Troppe graver sig et „Jordbord“.

mens andre tomrede et af Brødder.

kan improvisere saa ubeskrivelig forrykt og barokt, at Dreng-Skraaningen vrider sig i Latterkrampe eller flænger den stille Nat med Hyl, der maa kunne høres langt ind over Jyllands Kyst og helt til Odense. Og altid har han et helt Program fæstet og færdigt til Lejrbaalet — —.

Den 18. Juli. Kl. 9 Form. efter at Badning, Morgenparade og Andagt var afholdt som sædvanlig, begyndte den store Idrætsturnering nede paa Sunden under Ledelse af Kapt. Gredsted. Denne Dags Formd. var helliget „Spejderidrætten“.

a. Kast med Redningsreb. (Dommere stud. mag. Johan Larsen).

Herom skriver Dommeren:

„Det er let at se, at Spejderne næsten overalt havde trænet flittigt i denne Øvelse. De fleste viklede deres Reb op med sikre Tag, og Kastene faldt roligt og med ganske god Kraft. Kun sjældent ser man et Reb løbe sur om sig selv i Luften.

Men samtidig viste det sig, at Spejderne kun kunde behandle deres Reb, naar de var tørre og „bløde“. Det saa man under Regn-

vejret ved Enkeltmandsopvisningen om Søndagen. Her mødte de bedste af Kasterne, som Dagen før havde ramt deres „druknende Mand“ i hvert Kast, — og nu var der ikke en eneste, som kunde ramme hans „Hoved“, og selv sikre Folk som f. Ex. den lille Mand fra 1. Hovedgaard stod og kastede den ene „Bom“ efter den anden uden overhovedet at naa ud til Manden. „Rebene var vaade og stive“, sagde de, „for det regnede.“ Folk smilede. Tænk ogsaa kun Situationen igennem. Den druknende — uden Gaaseøjne — ligger pde i Vandet, griber forvirret efter Rebene, men faar ikke fat paa det. Spejderen kaster atter Rebene ud til ham, men nu kan han ikke mere, — Rebene er vaadt! — Hvis Kast med Redningsreb ikke skal være et Paradenummer, maa Spejderen kunne behandle sit Reb, selv om det er baade vaadt og stift og haardt.

Regnvejret var dog godt for noget. Af spredte lagtagelser kan nævnes flg.

De Reb, med hvilke der blev gjort de sikreste Kast, var de tynde „bløde“ Snore, som var forsynede med en lille men tung Vægt (Sandpose el. Haglpose) i yderste Ende.

Flere Spejdere havde den uheldige Vane at give et lille Ryk i deres Reb i det Øjeblik, det faldt til Jorden. Hvor der, som ved Opvisningen her, blev kastet paa en Mark, sprang Tovet op fra Jorden og faldt herved i mange Tilfælde helt uden for „Offeret“, selv om det havde ramt „Hovedet“.

Johan Larsen.

- b. Hurtig og Fjernsynsøvelse (Dommer: fung. Divisionschef Foss-Pedersen). Jævnt tilfredsstillende.
- c. Ordonnansopgave (Dommer: Løjtnant Fønns). Opgaven bestod i en Ordre, taget ud fra det daglige Liv, — en simpel Besked om at gaa ad den og den Vej til de og de Folk og købe eller faa Besked om det og det. Resultaterne tydede ikke paa, at Troppene alle Vegne har Blikket nabent for at træne sine Spejdere i hurtig og rigtig Opfatte af en Ordre.

Paa Sudden under Konkurrencerne. (Stranden var Lejrens Badeplads).

Kortlæsningen, som ogsaa var en Del af Opgaven, gik betydeligt bedre.

- d. Første-Hjælp Opgave (Dommer: Lejrens Læger Kaj Kjer og V. With). Opgaven var tvedelt 1) praktisk Del: Forb. af et forslaaet Øje og en Knæforbinding. Den første faldt Deltagerne lovlig svær, den sidste gik betydeligt bedre. 2) teoretisk Eksamination — jævnt tilfredsstillende, for enkeltes Vedkommende dog saa særdeles godt.

- e. Altmuligmandsopgave (Dommer: Forpagter Ehnhuus og Ingeniør Sardemann). Hver Deltager

mødte med Spejderkniv og en Fladtang. Der blev udleveret et Stykke Blik og et Stykke grovt Lærred. Opgaven lod: „Ved Hjælp af Spejderkniv og Fladtang skal der laves en Bukseknop af Blikket, og den skal syes til Lærredet. 1½ Times Arbejdstid“. — Nogle saa lidt forundrede ud til at begynde med, en enkelt vovede ogsaa at bemærke, at han ingen Synaal eller Traad havde, men det var ogsaa kun en enkelt, og det trak straks fra. (Synaalen maatte han naturligvis ogsaa lave af Blikket og Traaden maatte han treve ud af Lærredet). Dommerne udtaler deres Glæde

Hellerruproppene træder Dansen og synger gamle Folkeviser.

Fra Hinnerups Opvisning.

over de mange særdeles udmærkede Resultater, der blev indleveret.

Om Eftermiddagen Kl. 3 begynde Tropskonkurrencen i Raab (Dommere: Hr. Forpagter Ehnhus, Hr. Overlærer Kristensen), Sang (Dommere: Fru Kaptajn Münster, Hr. Adjunkt Ottosen) og Opvisning (Dommere: Hr. Grosserer Chr. Holm, Hr. Adjunkt Klavs Vedel).

Spejderchefens Idé med et Raab til hver Trop er slaaet godt an. Her var mange udmærkede Raab. — Og det vil glæde Redaktorerne af „Spejdersangbogen“ at høre, at der var mange originale Sange under Konkurrencen — flere af dem særdeles gode og egnede til videre Udbredelse.

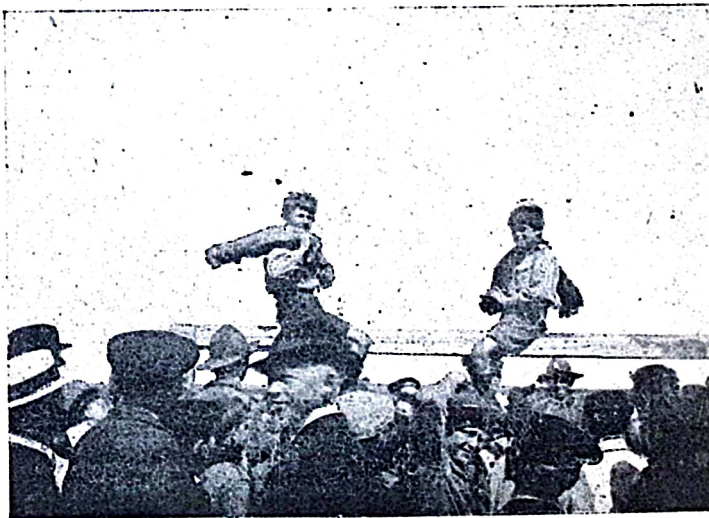
Tropsopvisningerne var meget afvekslende og interessante. Det er glædeligt at notere den store Fremgang, Aarene her har bragt. Særlig gode Ideer havde Helleruptroppene, som efter et orienterende Foredrag af Rektor Hartvig-Møller sang gamle Folkeviser, medens de traadte Dansen, Herningtroppen med „Drengeliv for 100 Aar siden“ — iført Datidens Dragter sang de gamle jyske Sange, Hinnerup havde opført et helt

mens Flammerne slaa højt i Vejret omkring ham, vover han Springet ned i det udspringte Redningssejl. 1. Hjørning havde utvivlsomt fat i den rigtige Ende, den tænkte sig liggende alene i Lejr og havde sammensat en Lejrbaalsunderholdning bestaaende af 8-10 forskellige Dele o. s. v. o. s. v.

Ved Lejrbaalet om Aftenen gennemgik Spejderchefen først Konkurrencepunktet „Pakning og Lejrslagning“. — Ogsaa her er betydelig Fremgang at spore — Faaborg og Aarhus bliver særlig fremhævet. Endnu nogle Troppe faar tildelt officiel Anerkendelse, Hinnerup, fordi den ved sin gode Hjælp reddede sin By fra at gaa op i Flammer, Nørrebro som under hele den spanske Epidemii havde gjort et særdeles godt Arbejde og Odense for deres dygtige Arbejde ved Lejrens Rejsning. 1. Aarhus opførte dernæst en bløddrøpende Film i 3 Akter. Det er nu et af den Trops Specialer. Den havde ladet trykke 1000 Stk. Program, som omdeltes.

Hus, som gik op i Luer, Sprojten kommer rastende, og just som Slukningsarbejdet er i god Gang, høres fortvivlede Raab om Hjælp oppe fra en Luge. En Vagabond kommer til Syne, og

„Manden paa Pinden“ (Odense).

Kærlighedens Sejr.

Film i 3. Akter.

Indlagt Larm, Hyl og Raab. — Scene fra det vilde Vesten.

1. Akt.

VÆRTEN i Scoppen, „Fryd dig ved Livet“, spejder efter sine Gæster — de stærkt nydende, men stundom lidt vilde Cow-boys. Han har for rigtigt at more dem engageret en Negerkomiker. Dennes Præstationer tiltaler dog ikke i Længden Gæsterne, og paa en lidt haardhændet Maade betyder de ham, at de helst ser ham forsvinde. Under Drikkelaget ankommer til Værts-huset en nogenlunde civiliseret klædt ung Mand, og hans Ankomst vækker Ærbødighed. Værten, der aner en „Guldpyt“, modtager ham med zirlige Buk, medens Cowboyerne antager ham for en „Mors Dreng“ og begynder straks paa deres Velkomsttale — at skyde med skarpt fra Tommer fra hans Fodder. Dette gamle Tricks rører dog ikke den unge Mand. — Hans eneste Svar er med stor Sikkerhed lige over Hovedet paa den ene Cowboy at skyde den ene Lygte ned. Denne Bedrift modtager Cowboyen som en Udfordring — de vil smide ham ud, men — det modsatte bliver Tilfældet.

2. Akt.

Den unge Mand — Harry — har i sine unge Dage selv været Cowboy — og den Gang truffet den smukke Nathalie, Datter af den gamle Cowboyfører Milton fra Nabodistriktet. Nu er han vendt tilbage fra et omflakkende Liv for at hente hende hjem som Brud. I en idyllisk Kloft mødes de to Elskende — dog i deres hede Kærlighed opdager de ikke den lurende Fjende — Cowboyen John, som nærer en forsmaget Kærlighed til Miss Milton. Nu har han forenet sig med Indianerne og sværger at tage grusom Hævn.

3. Akt.

Sen Aften slaar Cowboyerne deres Telte op — da alle sover den trygge Sovn, hister John sig ud af sit Telt for at hidkalde Indianerne. I Nat har han bestemt sig til ved disses Hjælp at bortføre den skønne Miss Milton.

Just som om Foretagendet synes at skulle lykkes — træder Harry, som

Efter „B. T.“

Den svenske og den danske Spejderchef.

dreven af sin Kærlighed holder sig i stadig Nærhed af den Elskedes Opholdssted, til, og i sin Lasso fanger han med sin gamle Færdighed Forbryderen.

Lejren vagner, men efter en kort Kamp drives Indianerne bort. Der holdes Standret over Forræderen, Dødsdommen fældes, og han klynges straks op. Endnu mens han krymper sig i sine sidste Trækninger, forener med Cowboyens Kolblodighed og Foragt for Døden gamle Mr. Milton de to Elskende.

Kærligheden har atter vundet Sejr over Hadet.

Filmen blev udmærket udført, og hver Gang Helten Harry mødes med sin Elskede Nathalie brød en vanvittig Bifaldsorkan los. Frk. Nathalie var saa godt maskeret, at det kostede „hende“ stort Besvær at gøre Afspærringen begribelig, at „hun“ var en af de agerende.

Derefter fik den svenske Spejderchef Ordet. Ved en omhyggelig og distinkt Udtale kunde alle Tilhørerne følge og forstaa hans Svensk. Han fortalte muntret og underholdende om Spejderbevægelsen i Sverrig og om dens Kaar

længst oppe mod Nord. — Aftenen bød paa endnu en drabelig Indianerfilm (5. By) — en vild Kamp mellem Cow-boys og Indianere. En Cowboy bindes foran den flammende Marterpæl, og Indianerne danser med brændende Fakler og vilde Skrig omkring ham.

Pludselig kommer Cowboys farende ind paa Heste, Revolverne knalder, Kammeraten befries, og alle Indianerne ligger paa Valen. Flere styrter om i brændende Fakler. — En meget effektfuld Film.

Den 19. Juli. Om Formiddagen afholdtes Konkurrencen i Fridræt: 100 m Hurtigløb, Dommer: Hr. Løjtn. Arne Højme.

Længdespring, Dommere: Hr. Maskinmester A. F. Hansen, stud. mag. Johan Larsen.

Højdespring, Dommer: Hr. cand. mag. Carl Andersen.

Spydkast, Dommere: Hr. Kontorchef H. Rasmussen, Hr. Bagermester Bent Tybjerg.

Svømning, Dommer: Hr. Premierløjtn. Fürstenow.

Dommerne havde med øvet Haand, her tilrettelagt alt, og alle Øvelserne

forløb paa den smukkeste Maade. De var enige i deres Udtalelser om, at det de saa, de fleste Steder var Resultatet af en god Træning og enige i deres Haab om, at det ikke blev sidste Gang, Spejderne havde fri Idræt med paa Programmet.

Maal og Tider fra den fri Idræt.

100 m Hurtigløb.

Nr. 1. Folmer Jensen, Silkeborg, 12³⁰ Sek.
— 2. Carthon Gullmann, Hellerup, 12³⁰ Sek.

Længdespring.

Nr. 1. Tage Nielsen, Horsens, 4³⁰ Met.
— 2. Kai Valentiner Brandt, Fredericia, 4³⁵ Met.

Højdespring.

Nr. 1. Erik Ramsbye, Hellerup, 1³⁰ Met. (bedste Stil).
— 2. Poul Heiede, 1. Vesterbro, 1³⁰ Met.

Spydkast

Nr. 1. Axel Jensen, 1. Nørrebro, 31¹⁰ M.
— 2. Vilhelm Nissen, 1. Aarhus, 29 M.

Svømning og Bjergning.

Nr. 1. Henry Wittrup, Horsens, 1³¹ Min.
— 2. Leif Kjerulf, 2. Aarhus, 1³¹ —

Under stor Spænding blev i Sportslederens Telt Resultatet fort op paa Hovedlisten — et hastigt Blik paa Listen viste, mellem hvilke Troppe der kunde blive Tale om Konkurrence — de blev

talt sammen, 1. Horsens kom ind som Nr. 1 og blev Vinder af Hans Majestæt Kongens Ærespræmie.

Iholdet bestod af

Tage Nielsen.

Henry Wittrup.

Asger Holmboe,

Tage Schou,

Frithjof Lauridsen.

Nr. 2 blev 3. Høllern Trop.

Chr. Balslow.

Orla Olsen.

Carl Johan Gravesen.

Carthon Gulmann.

Erik Ramsbye.

Nr. 3, 1. Vesterbro.

Poul Heiede.

Thorkild Petersen.

Adolph Jonson.

Steen Haack.

Erik Harpoth.

Nr. 4, 2. Aarhus.

Leif Kjerulf.

Mogens Hansen.

Borge Bak.

Jens Oluf Bak.

Rudolf Jensen.

Eftermiddagen forløb som den foregaaende Dag med Konkurrence i Raab, Sang og Opvisning.

Ved Lejrbaalet om Aftenen saas Re-

præsentanter fra Førererne indenfor F. D. F. Spejderchefen pointerede i sin Velkomsthilsen Betydningen af Samarbejdet mellem de forskellige Ungdomsforbund i Danmark.

Sekretær Axel Bang tog med Glæde mod den fremstrakte Broderhaand og talte overordentligt smukt om Glæden ved at gøre sin Pligt her i Livet.

Adjunkt Knudsen holdt en Konference om de nordiske Nationer, hvorunder de forskellige Nationalsange blev af-sungen under stor Begejstring.

Søndag den 20. Juli. Formiddagen gik med Generalprøve paa Opvisningen, som skulde finde Sted om Eftermiddagen. Desværre blev det øsende Regnvej, men Programmet blev gennemført alligevel. Kl. 3 afmarcheredes til „Sudden“ med fuld Musik.

Opvisningen bestod i

I. Enkeltmandskonkurrence i

Stangspring.

Kast med Redningsreb,

100 m Hurtigløb,

Spydkast,

Længdespring,

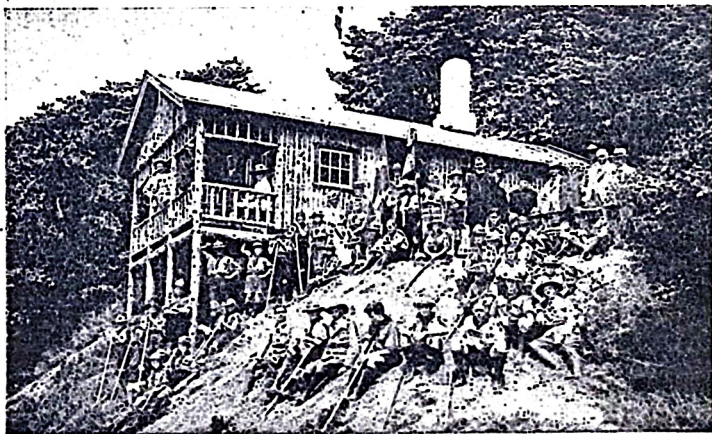
Højdespring.

Der var udsat 3 Præmier til hver Del, og unge Middelfart Damer overrakte de heldige Vindere Præmierne, som bestod af Solvbægre, Bøger og Termoflasker.

Derefter begyndte

II. Troppesopvisningerne.

Haandbold, Hinnerups Brandopvisning, 5. Bys Indianerfilm under Medvirkning af en Miniatureudgave af den verdensberømte Chaplin. Hans Broder i Kunsten her viste sig at være en haard Konkurrent og vakte stor Jubel. Den norske Trop gav en smuk Opvisning. Dens Teltslagning var et Monster paa Hurtighed og Præcision. Under en Haandboldskamp i Lejren hores pludselig høje Skrig fra Vandet — en Baad er kænret, og Nordmændene viser sig som modige og dygtige Redningsmænd. Opvisningen blev lønnet med mægtigt Bifald. Den svenske Trop viste forskellige specielle svenske Lejrlege som Linekasten, Slyngbold og Skinlæppen („Hund efter Bener“). Og de svenske Spejderses Signaler var upaaklagelig — hurtig og sikker. Deres smukke Opvisning blev modtaget med stor Begejstring.

Vinderen af Hs. Majestæt Kongens Ærespræmie Horsens Trop samlet med sit Troppesraad omkring Troppens Blokhus.

„De graa Ulve“ havde Kanoopvisning og navalig et godt udført Kæntringsløb vakte stor Jubel.

Opvisningen sluttede Kl. 6 med en Broslagning af III Aarhus Trop — en Broslagning under lidt dramatiske Omstændigheder. Troppen var paa Vandring forfulgt af vilde Negre. De er neppe færdige med deres Bro, før Skoven bagved dem fyldes med vanvittige Skrig og Hyl — og et Øjeblik efter dukker over Hundrede vilde Negere frem mellem Stammerne under Anførsel af en pragtfuld „Konge“ iført omvendt Manchetskjorte og rigeligt udstyret med speciel Negerpynt.

Det lykkes dog de Hvide at redde sig over Broen, Tilskuerne vil længe mindes „Kongens“ Brøl og Fortvivlelse herover.

Ved Aftenens Lejrbaal talte Stifteren af F. D. F., Hr. Arkitekt Thorno overordentligt smukt om Ungdomsbevægelsen og Kærligheden til de forskellige Idealer. Lejrbaalschefen takkede og tog Anledning til at fremdrage Ligheder og Forskelligheder mellem en Dreng i hvid, brun eller grøn Bluse. „Det havde mange Dreng ofte ikke Forstaaelsen af, men vi maa bort fra at bruge Ukvemsord mod hinanden — saa hellere tie stille og sige til sig selv: „Her er noget Du ikke begriber“ —

Spejderchefen komplementerede Sønderjyderne for deres første „good turn“ (se „Sønderjyderne i Lejren“).

Danmarks yngste Forfatterinde, Frk. Estrid Ott holdt en morsom Konference, som vakte vild Jubel, en ganske lille bitte Odensespejder optraadte som Solosanger, og mange andre gav deres Bidrag til at gøre Lejrbaalsaftenerne saa festlige, som de nu blev i Hindsgavl-lejren.

Den 21. Juli — afholdtes Matabelekrigen.

Kampen om Røgle.

Fællesgrundlag.

I den store, fiskerige Tigersø skyder Røgle Halvøen sig op. Den bestaar af store, jagtrige Prærier, kranset af dystre Skove. Midt paa Halvøen ligger Nybyggerbyen Røgle, hvis Beboere har opdyrket en stor Del af Halvøen i Læ af det store Fort — Kavslunde — hvor Oberst Hause fører Kommandoen over sit uforfærdede Gendarmerikorps.

For ca. 20 Aar siden ejedes disse store Strækninger, som endnu er rigt paa Vildt af enhver Art, af Rødhuderne.

— Men Byens Overhoved — den gamle Farmer Halifax har ikke forgæves levet hele sit Liv blandt Rødhuderne.

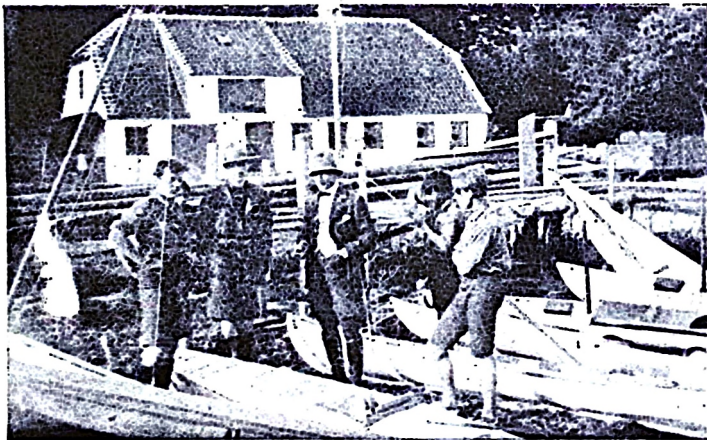
Han ved, at den røde Mand kan gemme, men ikke glemme sin Hævn, og i det forløbne Tidsrum maa Stammerne hinsides Tigersøen atter have vokset sig stærke. Forgæves har han dog raadet den lille Koloni, der bor isoleret i Flækken Røgle Taarup nord for Røgle, til at flytte ned til Byen. Men den egensindige Jack Califor, som her er Fører for de unge, dristige Nybyggere, har stadig ikke villet lytte til den Gamles Ord.

Kort Uddrag af Specialgrundlagene.

Den i Øvelsen deltagende Styrke var delt i 7 Dele, hvoraf de 3 var „Rødhuder“, de 4 „hvide Mænd“. En Del af Styrken i Røgle havde været paa Fiskeri i Tigersøen, men heftige Storme havde sinket deres Hjemkomst. Farmer Halifax bliver urolig og sender Patrouiller ud til Kysterne. Oberst House i Fortet sender ligeledes, som den omsorgfulde Distrikthef han er, Patrouiller ud for at høre om det staar godt til i Røgle. Rødhuderne er imidlertid paa Krigsstien. En Del har samlet sig i Østkanten af Staurby Skov og afventer her Hovedstyrken, som skal komme fra Landet paa den anden Side Tigersøen. Stormen har imidlertid splittet den store Kanoflaade og delt Styrken i 2 Dele, som ingen Forbindelse har med hinanden, men begge skal de søge til det fælles Samlingssted i Staurby Skov.

Øvelsens Forløb.

Den ene Del af Kanoflaadens Besætning var kastet i Land paa Stranden Øst for Kathrinebjerg, gik Nord om Røgle Taarup hvor den tog en Del Fanger og iøvrigt gav Anledning til at Røgle Taarup, blev forladt af Nybyggerne. Derefter fortsatte den mod Staurby Skov. Den anden Del af Kanoflaaden var kastet i Land noget sydligere, og det lykkedes den godt og hurtigt at komme i Forbindelse med Rødhuderne i Staurby Skov. I Fællesskab foretog de et stort Angreb paa Røgle, hvorfra Indbyggerne blev fordrevet og mange Gaarde gik op i Luer. Imidlertid kommer Beboerne fra Røgle Taarup nu til, og Rødhuderne fordrives atter

De graa Ulves Kanoflaade
(i Midten Dommeren Løjtnant Fønns)

Efter „Ved Lejrbaalet.“

„OberstHouse“ modtager Instruktioner inden Afmarch.

ud af Byen. Der er gaaet Ildud til Fortet, og da Styrken herfra ankommer, er de hvide Mænd i Overtal. Rødhuderne drives mod Nord, og der planlægges en Fremrykning i flere Kolonner for at hjælpe Fiskerne, som er landet Vest for Staurby Skov, hjem og fange den nordligste Del af de ilandkomne Indianere. Da Øvelsen ved Firetiden sluttede, var det dog lykkedes disse at undgå deres Skæbne.

Efter afholdt Hvil og Gennemgang af Øvelsen i Røgle, hvor Sejren blev tilkendt den røde Mand, afmarcherede hele Styrken samlet og med Hellerup Musikkorps i Spidsen til Lejren, hvor Middagsmaden ventede paa de trætte Krigere. — Aftenen forløb i Ro og uden fælles Lejrbaal.

Den 22. Juli var i Lejrprogrammet fastsat som Regnvejrsdag (Hviledag), og det passede fortrinligt, Regnen strømmede ned.

I Nattens Lob var Mr. Martin, ledsaget af 3 engelske Søspejdere ankommen til Lejren som Repræsentant for det engelske Spejderkorps. Spejderchefen bød ham Velkommen, og med Spejderchefen som Tolk bragte Mr. Martin en Hilsen til de skandinaviske Spejdere fra Baden-Powell og de engelske Spejdere.

Efter „B. T.“

En saaret Krieger.

Korpsraadets Formand meddelte, at der var indløben telegrafisk Hilsen til Lejren fra Hans Majestæt Kongen, 9 begejstrede Hurraer takkede for denne Hilsen.

Efter „Ved Lejrbaalet.“

Nogle var nødt til at være ude,

Efter „Ved Lejrbaalet.“

mens andre krob i Ly i Teltet.

Lovrigt forløb Dagen — som bestemt — som Hviledag — mens Rygterne om Sønderjyllandsturen svirrede i Luftten. „Kommer vi til Sønderjylland“ var Dagens brændende Spørgsmaal.

Og vi kom af Sted — de to følgende Dage den 23. og 24. Juli vil blive uforglemmelige Dage for det danske Spejderkorps. Vi gengiver her, hvad Midelfart Avis' udsendte Korrespondent skriver:

Spejderne i Sønderjylland.

Et historisk Møde mellem Sønderjyderne og dansk Ungdom.

Danske Dreng bivuakerer i Dybhølskanserne.

Vi har levet saa længe under Krigens dræbende Aar, at man skulde have forsvaret, at alle Begejstringsfølelser næsten var bleven kvalt. Vi var bleven overmættet af Begivenheder, og der var bleven slidt saa meget paa vore bedste Følelser, og saa skulde vi Deltagere i denne Tur alligevel opleve to — jeg kan godt sige historiske Dage, hvor det bedste i os ustandselig kaldtes til Live.

Ikke sandt, det er karakteristisk, at Ungdommen i Danmark ikke kunde vente.

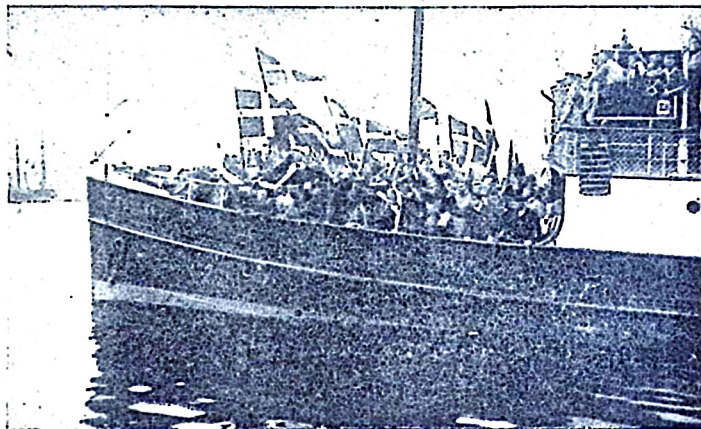
Og saa drog de raske Spejderdreng af Sted for at se Sønderjylland og dvæle paa de historiske Mindesteder.

Det var et dristigt Vøvestykke under de nuværende urolige Forhold derne, hvor ingen Øvrighed kan regere, og Magten sidder i Spydstagen. Men den danske Ungdom vovede og vandt. Den tog Sønderjyderne med Storm og oplevede at se deres Begejstring i al sin Friskhed. Den fik at se, hvorledes Sønderjyderne i alle Befolkningsklasser higer efter Genforeningsstunden og modtog et Pust af den Utaalmodighed, der stiger for hver Dag, efter at Timen snart man være nær.

Jeg vil begynde min Skildring af Turen, da de tre store Dampere med den 1400 Mand store Spejderhær sejlede ind i det skønne Alssund.

De solbrændte Spejdere stod alle som en og stirrede ud over det dejlige Land, der dukkede frem. Bagude skimtedes endnu det sorte Fodstykke af Bismarck-Monumentet paa Knivsbjerg. Spejdernes Dannebrogssfaner smældede lystigt for Vinden fra det første Skib, og Solen, der hidtil havde været skjult bag truende Skyer, brød nu frem og belyste Als og Sundets smukke Landskaber.

Overalt Flagstænger, hvor Blikket

Den forreste Damp gaar ind i Sønderborg Havn.

vendte sig. Selv den fattigste lille Ronne havde sin Flagstang i Orden til Genforeningsdagen. Sønderjyderne strømmede ud fra Gaarde og Huse. Mange Steder kom de lobende med det store Dannebrogsslag i Favnen og vinkede ud til os.

Selv fra Marinens Skivestationer hilste Arbejderne ud til os, og nu gled Skibene ind i Sønderborg Havn, hvor Krigsskibenes store Bojer laa ode og forlode. Kun foran Marinestationen var fortojet en lille forfalden Torpedojager.

Ankomsten til Sønderborg.

Klokken var nu bleven 1 1/2, og langs

hele Havnen og Dampskibspavillonen var der sort af Mennesker. Ustandselig forøgedes Mængden inde i Land, og i alle Huses Vinduer, der vendte ud mod Sundet, saas Ansigter. Flere Steder stak man Dannebrog ud af Vinduerne, og Lommestørklæderne viftede ud mod Spejderne, der hilste igen.

I det Øjeblik, den første Damp med sin Skov af Dannebrogsslag i Forstavnen, og det rødhvide Flag smældende i Mastetoppen styrede mod Land, brød et tusindstemmig Hurraraab ud mod Skibet. Den store Menneskemængde i Land istemte „Der er et yndigt Land“, og fra Skibene svarede der med Spej

Sønderborg Havneplads ved Ankomsten.

deres Sang „Jeg elsker de grønne Lunde“.

Andreas Grau byder velkommen.

Saa snart Spejdernes Skibe var fortojet, traadte Redaktør Andreas Grau frem og bød velkommen, idet han udtalte:

„Velkommen hertil, danske Drengel! I kommer endnu ikke til et frit Land. Jeg maa bede Jer rulle Fanerne sammen. Vi har heller ikke kunnet hejse Dannebrog, som vi ønskede det i Dag. Men I maa frit spille og synge, hvad I vil. Om faa Uger falder de sidste Lænker, og da er vort Land ogsaa Jert: i ydre Forstand, da gaar under Jubel Dannebrog tilvejs i Sønderborg og paa Dybbøl. Da har vi et nyt, større og rigere Danmark. Det leve! (Hurra!) Landgangen. — Et Triumftog gennem Sønderborgs Gader.

Saa begyndte Landgangen. Trop efter Trop rykkede i Land, men Dannebrog lod man blive ombord. Kun de brogede Standarder med Rævehalerne blev taget med, og overalt fik de raske Spejdere de hjerteligste Velkomsthilsener af Befolkningen.

Da det store Tog endelig ved 3-Tiden var samlet, satte det sig i Bevægelse op gennem Sønderborgs Gader, og det blev en March, som Spejderne sikkert aldrig vil glemme. Det var et fuldstændigt Triumftog.

Det var, som hvilede der en fuldkommen Feststemning over hele Byen, og de fleste Forretningsfolk havde lukket deres Butikker.

Den tapre Landsoldat.

„Nu spillede Spejdernes flinke Musikkorps „Den Gang, jeg drog af Sted“, der ikke har lydt i Sønderborgs Gader siden 1864, og det kan nok være, at Folk kom frem. En stor Skare fulgte Spejderhæren, og overalt, hvor den viste sig, strømmede Beboerne til Vinduerne. Blomster dalede ned over Spejderne, og det er umuligt for Befolkningen at lade være. De maa have det elskede Dannebrogslag ud af Vinduet for med det jublende at hilse de danske Drengel.

Det er saa vanskeligt rigtigt at skildre de Følelser, der betog alle os Deltagere i Toget. Men der var ikke en Spejder der ikke rottede Ryggen og folte Blo-det rulle hastigere gennem Aarerne.

Til Dybbøl.

Efter Rundturen gennem Byens Gader gik det atter ned til Havnen og over Pontonbroen til Dybbøl.

Det var et vidunderligt smukt Syn, da det lange Spejdertog, ombolget af Menneskemængden, bevægede sig over Frederik den 7.s Bro.

Og nu marcherede Spejderne med bankende Hjærter op ad det historiske Dybbøl, der rummede saa mange af Forfædrenes Minder.

Røde og hvide Roser paa Mindestenene.

Paa hver af de historiske Mindestene blev der nedlagt røde og hvide Roser, ligesom de hilstes med sænkede Standarder, og ankommen til Bankens Top gæstedes Dybbøl Mølle, der nu atter har faaet sin Mindetavle, der var taget ned under Krigen, sat op.

Der udleveres Forplejning i Skanserne.

I Skanserne.

Tilslidst samledes Spejderne i Skanserne, hvor der skulde slaas Lejr for Natten, og her udfoldedes nu et broget Liv. Spejderne skulde ligge i Bi-vuak i store Halmdynger. Først blev der uddelt Madrationer til hver Trop, og der gik ligefrem et Gys gennem Byens Beboere, da de saa de mægtige Dynger af Rugbrød og skinnende hvidt Hvodebrød og vældige Mængder af Kødkonserverdaanser og Kartoffler.

Jeg staar i et Hjørne af Skansen og betragter Folkelivet i de lune Skanser,

der er beskyttet mod alle Vinde af de høje Bastioner. Græsset udsender den dejligste Duft, der blander sig med Røgen fra Lejrbaalene og de dampende Gryder. Solen skinner over det hele og belyser de travle Spejdere og de mange Tilskuere, der er strømmet til.

Solens sidste Straaler lyser fra Møllens Vinger. Den stod her i 64 Krigens tunge Dage, og nu lyder alter Tonerne af frejdige danske Sange op mod den.

Matrosernes Besøg i Skanserne.

Da Middagsmaden var sat til Livs blev der pludseligt stort Røre i Skanserne. En Bande Matroser, ganske unge Fyre, vist for Resten mest Skoledrengel, der havde ikklædt sig Uniform, trængte ind i Skanserne. Fra alle Sider strømmede Spejderne til, men et Flojt, en kort Ordre, og straks var de igen paa deres Lejrpladser.

Da Spejderchefen spurgte Matroserne, hvad de ønskede, svarede de, at de vilde have fat paa Redaktør Grau, og da de fik at vide, at han ikke var i Lejren, trak de sig tilbage.

Omkring Lejrbaalet i Dybbøl Skanser.

Jeg tænker heller ikke. at de danske Spejdere saa hurtigt vil glemme deres Lejrbaal i Dybbøl Skanser. Nu, da Tusmørket svøbte sig om Landskabet, var det, som Skanserne talte til Drengene, og som man næsten kunde se

de danske Soldater med Bajonet paa Geværet vandre omkring i Skyggerne.

Omkring Lejrbaalet laa alle Spejderne, og lyttede, medens Rektor Hartvig Møller læste op: „En Rekrut fra 64“, og imellem blev der afsunget Fædrelands-sange.

Saa lod da atter den danske Retraites Toner efter 55 Aars Forløb over Dybbøl. Ja, den Gang kaldte den dødtørste Krigere til en kort Sovn, maaske den sidste, før Døden tog dem, og nu skingrede atter de samme Hornsignaler. Helt over til Sønderborg kunde det høres og ud over det spejlblanke Alsund, der laa med Aftenrodens sidste svage Skær over sig.

En stemningsfuld Gudstjeneste i Skanserne.

Tidligt Torsdag „Morgen“ samledes Spejderhæren til en stemningsfuld Gudstjeneste i Skanserne. Efter at en Salme var afsunget, fremsagde en Spejder Fadervor, og nu klang „Altid frejdig naar du gaar“ sammen med Lærkens jublende Triller op mod Guds klare Himmel.

*Halmen samles op inden Afmarchen
fra Skanserne.*

En bevæget Marchtur.

Derefter satte den store Spejderhær sig atter i Bevægelse ned ad Dybbøl Bankes Top og mod Boffelkobbøl og Broager. Det var en henrivende Tur i den friske Sommermorgen. Fra Bakkens Top laa det mest storslaaede Landskab med vidt Udsigter til alle Sider, og Alsund snoede sig som en smal Flod omkring det hele.

Overalt strømmede Beboerne frem. Gamle Folk, der havde oplevet 64, maatte ud for at se Danmarks friske, ranke og solbrune Ungdom. Mange Steder var Dannebrog højt paa Toppen af den nye Flagstang, og der fik det Lov til at blive hele Dagen.

I de fleste Vinduer saas smaa Dan-

*Trods det, der er taget 2 Billeder paa samme Plade, er det et interessant
Fotografi, der viser Matrosernes March over Pontonbroen ud mod Bivuaken
i Skanserne.*

nebrogsslag. Hvor Spejderne saa Flaget, hilstes det af alle, ligesom der stadig udveksledes de hjerteligste Hilsener med Landbefolkningen, der i store Skarer var mødt op ved Chausseen.

Et Billede af vidunderlig
Skonhed. — De sonderjyske
Piger hilser Danmarks
Ungdom.

Og nu kommer jeg atter til en Begivenhed, hvor Pennen synes altfor fattigt et Redskab til at skildre, hvad vi saa.

Ved Nybøl stoder en lille Sidevej op til Hovedlandevejen. Ud fra Vejen omgærdet med grønne Hasselbuske og indrammet af de smukkeste Markblomster, fra de blåe Klokkeblomster, til den røde Valmue og lyseblaa Forglemmigejer, kommer nogle hvidklædte sonderjyske Piger ud mod os.

I Spidsen for dem gaar rank og smilende en lyslokket ung Pige med Solvbaand i Haaret og rødt Skærf om Livet. I Hænderne bærer hun kvækt en Dannebrogsskæppe, som lystigt udfolder sin rød-hvide Dug i den lette Morgenbrise. Ak, at man ikke er Maler og kunde forevige dette skønne Billede.

Spejdernes Øjne bliver saa underlig blanke, da de betaget hilser paa de sonderjyske Piger. Det er et Billede af saa vidunderlig Skonhed, at det sikkert vil staa uudsletteligt for alle de Tilskuere, der overværede det.

Ved Gravene i Haven. — De
vog dem — vi grov dem en
Grav i vor Have.

Men Spejderhæren bugter sig videre af Sted, og nu er den naaet til Gravene ved Alfærvej i den lille Husmandshave i Boffelkobbøl. Nu staar jeg foran det smukke Gravsted, hvor de røde og hvide Roser blomstrer. Gangen omkring det er nylig revet, og Graven er passet med en rørende Omhu og Kærlighed. Spejderne faar Lov at defilere forbi Graven, to og to gaar de, idet de blotter Hovederne, og med Spejderhonorar op til Panden hilser de de døde Soldater.

Nu tager hele Spejderhæren Opstilling omkring Graven, og Overlærer Nielsen fortæller jævnt og stilfærdigt om, hvorledes de to Soldater mistede Livet for Tyskernes Baghold i Skoven lige overfor. Hvorledes Danskerne tog Skoven og begravde deres to døde Kammerater her i Haven.

Og nu lyder Drachmanns skønne Sang, der skildrer dette. Alle Hoveder blottes, og frem stiger Ordene:

De vog dem, vi grov dem en Grav i
vor Have,
lagde dem ved Siden af den alfare Vej,
alle vore Blomster skal smykke deres
Grave;
synderjyske Piger, I forglemme det ej!
— Hvem gemmer vi vel ellers vore
Kranse til?

Soster, hvad er det, du siger?
Lad Fjenden plukke Blomster derude,
hvor han vil,
Nælder hos de sonderjyske Piger.

Taarerne staar næsten alle i Øjnene,
Den lille smukke Højtidelighed i al sin
Simpelhed griber uvilkaarligt Tilsku-
erne.

— Drengene, siger Spejderchefen, vi
hilser de to døde Soldater, der ofrede
deres Liv for vort Land, og hvis Blod
har bidraget sit til, at vi nu atter kan
faa vort tabte Land tilbage. Alle Spej-
dernes Standarder sænkes stille.

Jeg staar ved Siden af en lille Hus-
mand. Haaret er stærkt graasprængt,
og han gemmer sin højre Arm bag
Ryggen. Jeg ser tilbage. Armen er
mistet i Krigen og erstattet med en
kunstig, der ender i en Jernkrog. Han
tørter en Taare af Øjet. Forstaar han,
at vor Hilsen til de to Døde derinde i
Haven lige saa fuldt ogsaa gælder ham
og hans mange sonderjyske Lidelses-
fæller?

Broager dæk.

Men Spejderne maa videre. Nu
svinges der ned til Broager, og her
i de historiske Skanser, hvor der igen
oprulles det herligste Panorama af
Flensborg Fjord og Sydals, indtages
Frokosten.

Atter gaar Marchen mod Sønderborg,
Der falder et Par blødende Byger
under Vejs, men det formaar ikke at
nedsætte Spejdernes Humor. Tøjet tør-
rer hurtigt. Foran Dybbøl Mølle bliver
hele Hæren fotograferet, og nu mar-
cheres der taktfast og med klingende
Spil over Broen til Damperne.

Afskeden.

Ved Havnen er der allerede samlet
tusinder af Sønderborg-Borgere. Der
er Tilskuere helt oppe paa Husenes

Tage og høje Kulstilladser. Spejderne
overroser med en Regn af røde og hvide
Roser og drager fuldstændig blomster-
smykkede ombord. Fra Spejderne ud-
bringes et Leve for Sønderborg By, og
Hurraraabene bruser. Saa istemmer
Spejderne „Der er et yndigt Land“.
Dannebrogslagene foldes atter ud i
Skibenes Forstavn, og under National-
sangens Toner glider Damperne fra
Bolværket. Mængden i Land er et bol-
gende Hav. Der viftes, saa længe
Skibene kan øjnes, og alle ser de paa
Flagene, Symbolet for vor Enhed.

Hjemkomsten.

Kl. 4 sejlede Skibene fra Sønderborg,
og Kl. 8½ naaede de Middelfart Havn,
hvor Spejderne ogsaa fik en Velkomst-
hilsen af de talrige Middelfartere, der
var forsamlet paa Havnemolen.

Men for Spejderne vil denne to Da-
ges Tur staa som et Minde, der aldrig
vil glemmes og for Danskerne i Sø-
nderborg, Als og Sundved var det en
Oplevelse, der gav dem Kraft til at
holde Humøret oppe, til Genforeningen
endelig kommer.

Den 25. Jull. De forskellige Dom-
merkomiteer havde nu endt deres Ar-
bejde og indleveret Resultatet af deres
Bedømmelser. Vi gengiver her bl. a.
Damekomiteens Udtalelser om

Madlavningen i Lejren.

„Tykke Per“ har gjort sin Virk-
ning. I Toppen paa en Kærre,
i Forklæde og Kokkehue hvide
som Sne, under Bulder af Gryde-
laag og renskurede Pander holdt
„tykke Per“ sit Indtog i Lejren.
I en Straalekrans af Renhed og
Tegn paa Orden varslede han en
ny Aand i Troppene. Naar man
har set ham taaler man jo ikke
mere de rødede Køkkenpladser,
hvor alt ligger hulter til bulter,
taaler ingen snavsede Hænder eller
Negle hos dem, der skal tilberede
Maden.

Der var nogle Troppe, som det
var morsomt at besøge. Jeg skal
nævne dem. De tre Aarhustroppe
var Mønsterkokke — altid iført
rene, hvide Huer og Forklæder og
havde som oftest Køkkenplads i
sin Orden. De havde et lille Spe-

Fra venstre til højre:

Adjunkt Klavs Vedel (rød
Hue).

Major Lieberath (hvid Hue).
Grosserer Holm (ingen Hue).
Fører for Herning, Hr.
Voldsgaard (brun Hue).

Efter „B. T.“

Der laves Middagsmad.

cialle med Kartoffelsalat, som de besnærede Dommerne med. En anden Dag lavede de Bixemad og anvendte det tiloversblevne Kød fra forrige Dag, og det maa jo røre ens økonomiske Sans. Naar jeg dernæst ser i Randbemærkningerne i min høje Dommerbog, kommer jeg til de tre Hellerup-troppe. De laver dejlig Mad — og tænk saa faar de Sirup paa Grøden, ja de bliver nu forkælede der. Særlig i 2. Hellerup var der saadan en hyggelig Kok, som lagde Dug paa Bordet (et rent Lommertørklæde) og anrettede Maden paa en saa elskværdig Maade, at det rorte de strenge Dommere. 1. og 2. Vesterbro — ja, der kommer vi til Fiksheden i Arrangementet Af en Kiksboks havde de lavet en Bagerovn, og sikke nogle Kringler og Franskrød med Kommen paa de lavede — og det Spisebord de havde med Rygstod til Bænkene — og den Orden, der herskede. Under saadanne Omstændigheder maa da Maden smage. Der var flere andre Troppe, der var paa Højde med disse, men — saa var

der ogsaa mange, der havde meget endnu at lære. Der var Kokke med snavsede Hænder, der var sveden Grød, der var Troppe som

Havregrøden er sveden!
(Tegning af P. Westermann.)

blev et Par Timer for sent færdige, fordi de ikke havde hentet Vand i Tide og tænk — der var nogle Troppe, som ikke havde fundet det Umagen værd at lave et Spisebord. Lad mig ikke nævne dem, men lad mig haabe de i Tiden til næste Mode vil fremtræde som smaa Aflæggere af alle Kokkes Kok — — — „Tykke Per“.

Tove Lembeke.

Efterhaanden som Resultaterne indlob, blev de slaaet op paa Hovedlisten og meget ivrigt studeret og droftet. De mange værdifulde Præmier var udstillet i et særligt Telt, og Kl. 5 Eftm. var alt i Orden til den sidste store Parade og Præmieuddeling.

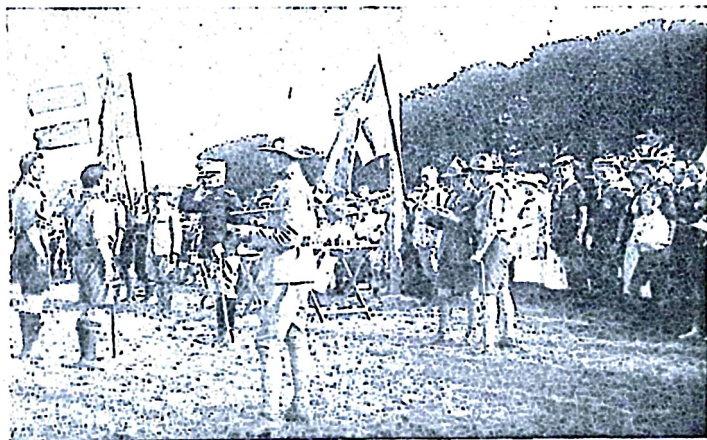
Stævnets Overdommer Hr. Oberstløjtnant Buhl forestod Præmieuddelingen. Først uddeltes Kongens Ærespræmie, et stort Solvbæger, til den sejrende Trop i Spejderolympiaden. Præmiens Overrækkelse efterfulgtes af 9 Hurra for Kongen samt Nationalsangen.

Oberstløjtnant Buhl afsluttede Præmieuddelingen med et Leve for Præmiegiverne og Dommerne, idet han i en forudgaaende lille Tale betoned Nødvendigheden af, at man ved Siden af de forskellige Sportsgræne, som dyrkedes ved Stævnet, ikke glemte Gymnastikken, der burde være det bærende Underlag for dem alle.

Ingeniør Selding overrakte derefter paa Danmarks-Samfundets Vegne de seks sonderjyske Afdelinger hver et Dannebrogslag, ligesom han overgav til Sonderjyderne det Dannebrogslag, der under Stævnet havde varet over deres Lejrplads.

Endelig overrakte der Hofjægermester Basse-Fonss en Statuette af en Spejder som Tak for hans Velvilje overfor Spejderne, ligesom Forpagter Ehnhaus, der i sjælden Grad har vist Stævnet sin Interesse, fik overrakt et stort Solvbæger. Begge fik tillige Spejderkorpsets Ærestegn. Som Erindring om Stævnet fik hvert af Medlemmerne af den lokale Komite overrakt en Spejderstatuette samt Spejderkorpsets Ærestegn, hvilket ogsaa tildeltes Sergeant

Fra Præmieuddelingen.

Gundorff, der havde forestaaet Levnedsmiddeldelingen i Lejren, samt alle de Damer, der havde fungeret som Dommere ved Stævnet. Endnu blev der overrakt den svenske Spejderchef, Major Lieberath, og den norske Troopsraadsformand, Overlærer Kristensen, hver en stor Solvpokal som Erindringsgaver om Stævnet fra de danske Spejdere til de svenske og norske Kammerater. Gavernes Overrækkelse ledsagedes af de to Landes Nationalsange. Og efter at Repræsentanten for de engelske Spejdere, Mr. Martin, var bleven dekoreret med Spejdernes Ærestegn, efterfulgt af den engelske Nationalsang, og han havde besvaret dette med at tildele den danske og svenske Spejderchef de engelske Spejders Ærestegn, hvilket han senere ogsaa vil overrække den norske Spejderchef, afsluttedes Paraden med et Leve for Hofjægermester Basse Fønss, Forpagter Ehnhuus og Middelfarts Borgere for udvist Gæstfrihed. Forpagter Ehnhuus og Købmand Andreas Hansen talte derefter og takkede Spejderne, fordi de kom, og Stævnets Præsident modtog til allersidst alle Spejdernes begejstrede Hyldest.

Lejrens sidste Lejrbaal overgik alle de tidligere. En utrolig Mængde morsomme Optog, bl. a. „Sonderjydernes Indtog i Lejren“ indledede Aftenen, men den morsomste Scene var en fuldstændig Parodi paa Præmie- og Ordensuddelingen om Eftermiddagen. Hvilken af Deltagerne husker ikke Lejrbaalchefens engelske Tale til Mr. Martin? Aftenen sluttede med Taler af de udenlandske Gæster. Major Lieberath talte smukt for Skandinavismen og Overlærer Kristensen for den gode Spejderaand ført ud i det praktiske Liv. Saa er Lejrbaalet forbi. Det gaar med eet op for alle, at nu er Lejren endt — i Morgen tidlig skal der brydes op, og alle Deltagerne spredes vidt omkring — endt er Hindsgavllejrens vidunderlige Dage.

— Et Øjeblik Stillehed, og saa toner for sidste Gang „Der er et yndigt Land“ ud i den stille Nat.

Øverst: Horsens modtager Kongens Ærespæmi.
I Midten: Hellerup overtager Korpslets Stander.
Nederst: Midtjyske Division modtager Svenskernes Ærespæmi: Dannebrogsskuden.

Hoved- liste.

I. Spejderolympiaden.

Troppe	100 m Løb	Længde- spring	Højdespring	Spejlkast	Swimming	Kast med ledningsreb	Hurtig- og fjernsyns- øvelse	Ordnings- opgave	Første hjælpsopg.	Almindelig mandsopg.	Summa Points	Rangering Nr.
4. Osterbro.....	17	1	0	6	9	0	9	18	13	10	89	14
5. —	1	4	0	4	7	0	0	19	9	8	52	31
1. By	4	13	0	6	13	0	14	10	7	12	79	23
5. —	2	5	0	9	8	16	11	8	19	8	86	17
Vedels egne.....	15	8	0	14	7	0	5	12	14	12	87	15
1. Nørrebro.....	4	4	0	20	10	0	3	4	12	4	61	28
1. Vesterbro.....	12	11	20	6	10	20	10	3	13	16	121	3
2. —	14	18	2	5	14	18	4	3	16	6	100	10
4. —	12	8	2	3	1	20	6	13	10	9	84	19
2. Frederiksherg.....	14	3	8	5	0	0	14	14	16	10	84	21
1. Hellerup.....	12	5	0	5	15	0	15	3	9	20	84	20
2. —	14	3	17	8	6	16	11	11	14	18	118	5
3. —	20	17	20	2	5	16	12	19	14	12	137	2
1. Charlottenlund.....	7	2	0	4	11	0	8	18	14	19	83	22
1. Skelskor.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1. Køge	6	4	2	6	8	8	4	6	11	6	61	29
1. Mari	6	12	11	0	4	18	13	0	15	6	85	18
1. Assens	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1. Faaborg	17	7	0	0	5	0	3	0	4	12	48	32
1. Svendborg	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1. Hjørring.....	14	14	11	11	0	20	7	9	10	6	102	9
1. Hobro	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1. Aarhus	5	7	8	19	4	18	16	11	12	9	109	6
2. —	3	10	11	6	17	16	12	20	13	13	121	4
3. —	6	15	8	15	11	18	4	9	16	7	109	7
1. Herning	4	10	0	5	0	0	10	10	12	7	58	30
1. Hinnerup	12	11	2	10	1	20	5	6	10	15	92	12
1. Horsens	13	20	14	18	20	20	8	12	12	10	147	1
1. Hornslet.....	4	2	8	7	8	0	6	11	14	13	73	26
1. Hovedgaard	11	6	8	4	8	18	16	5	14	9	99	11
1. Grenaa	7	13	8	8	0	20	1	2	11	—	70	27
1. Silkeborg.....	20	4	0	17	8	0	10	9	11	7	86	16
1. Fredericia	6	18	8	—	7	18	5	19	16	10	107	8
1. Kolding	9	10	8	13	0	0	6	14	14	4	78	24
1. Ribe.....	7	6	0	7	7	10	10	11	14	3	75	25
2. By	1	3	0	12	14	16	2	12	16	15	91	13

II. Tropskonkurrence.

Møde %	Turn out.	Tropsraab	Tropsang	Trops- opvisning	Forhold i Lejren	Summa Points	Rangering Nr.
11	14	13	10	9	—	57	29
10	15	11	16	10	—	62	25
14	15	14	17	—	—	60	26
13	14	11	16	17	—	71	19
20	14	14	17	17	—	82	9
15	16	13	16	—	—	60	27
19	20	15	20	16	—	90	3
20	18	19	13	18	—	88	5
15	13	12	16	15	—	71	20
13	14	19	17	14	—	77	13
20	15	17	20	19	—	91	1
15	15	18	19	19	—	86	6
20	15	16	20	19	—	90	4
12	13	9	11	6	—	51	30
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—
20	10	16	18	12	—	70	14
13	9	13	18	15	—	68	21
9	13	16	20	17	—	75	16
10	10	18	15	13	—	66	22
16	14	18	17	18	—	83	8
15	14	14	15	17	—	75	17
20	18	13	18	16	—	85	7
16	14	15	17	16	—	78	12
20	20	16	14	20	—	90	2
14	14	15	17	16	—	76	15
13	19	9	—	9	—	50	31
17	16	13	20	12	—	78	11
20	12	20	13	8	—	73	18
18	14	14	20	15	—	81	10
11	12	19	12	11	—	65	24
19	14	15	17	—	—	65	23
—	—	—	—	—	—	—	—
12	13	16	15	4	—	60	28

Har ikke givet Anledning til særlig Bedømmelse.

III. Lejrliv.

Pakning & Lejrsagn.	Indretning af Lejr	Badning & Morgen- gymnastik	Madlavning	Lejrvorden	Precision	Summa Points	Rangering Nr.	Summa- Sum- I-II	Korpskonkur- Rangerings- Nr.
7	11	13	16	8	7	62	31	208	22
8	10	16	17	16	5	72	19	186	28
16	9	17	16	15	6	79	9	218	20
6	11	14	18	12	7	68	23	225	18
6	11	18	17	12	9	73	16	242	15
8	13	10	15	11	6	63	30	184	29
14	12	16	20	19	15	96	2	307	2
13	16	14	20	18	12	93	3	281	6
7	12	14	17	14	8	72	20	227	17
9	11	15	19	13	7	74	14	235	16
12	11	15	18	15	8	79	8	254	10
12	13	10	19	18	7	79	7	283	5
12	14	19	19	18	6	88	5	315	1
11	11	9	11	12	5	59	32	193	26
12	11	11	—	7	6	47	34	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	11	19	13	15	5	73	15	—	—
15	11	9	12	13	5	65	27	189	27
9	12	12	16	12	6	67	25	—	—
10	12	12	16	11	5	66	26	243	14
8	13	14	14	9	6	64	28	—	—
16	13	14	17	15	8	83	6	275	7
13	12	15	18	13	6	77	10	273	9
14	15	19	20	20	10	98	1	292	4
6	11	16	15	15	6	69	22	205	23
11	14	18	18	18	12	91	4	273	8
8	12	15	18	16	7	76	11	299	3
12	12	14	16	14	5	73	18	196	25
9	12	12	18	16	6	73	17	250	11
6	11	18	16	12	7	70	21	213	21
12	14	13	16	15	6	76	12	243	13
12	11	13	15	14	10	75	13	247	12
6	12	7	16	8	6	55	33	198	24
7	11	12	17	11	5	63	29	—	—
13	10	15	12	11	7	68	24	219	19

[illegible]

Præmieliste.

Sejrende Trop i
Spejderolympiaden.

Sejrende Trop i
Tropskonkurrencen.

Sejrende Trop i
Underafdelingen: Tropsraab.

Sejrende Trop i
Underafdelingen: Tropssang.

Sejrende Trop i
Underafdelingen: Tropsopvisning.

Sejrende Trop i
Lejrlivskonkurrencen.

Sejrende Trop i
Underafdelingen: Indretning af Lejr.

Sejrende Trop i
Underafdelingen: Madlavning.

Sejrende Trop i
Underafdelingen: Lejrorden.

Sejrende Trop i
Underafdelingen: Præcision.

Sejrende Trop i
Korpskonkurrencen.

Ærespræmie til den Division, der
har den sejrende Trop.

Ærespræmie til den Division, der
divisionsmæssigt set har gjort den
største Indsats og opnaaet det
bedste Resultat i Korpskonkur-
rencen.

Hans Majestæt Kongens Æres-
præmie. —
Erindringsbægre til Holdets enkelte
Deltagere.

Stævnets Præsident, Hr. Grosserer
Chr. Holms Ærespræmie.

3 Sæt Boksehandsker udsat af
Forlagsboghandl. Steen Hasselbalch.

Et Signalthornsorkester udsat af
Samme.

6 Piber og 2 Trommer udsat af
Samme.

Konsul V. Ludvigsens Ærespræ-
mie.

Hofjægermester Basse-Fønns Æres-
præmie.

Middelfart Damers Ærespræmie
(et Trops-Messeudstyr).

Ingeniør Alexander Foss' Æres-
præmie.

3 Patrouilletelte udsat af Middel-
fart Borgere og Grosserer Muus
Ærespræmie.

Honolulu-Kærren.

Ret til at føre Korpsets Stander
og Rævehale til egen Stander.

Det svenske Spejderkorps Gave
som Vandrer-Ærespræmie til det
danske Spejderkorps: En Silkedan-
nebrogfsane med det svenske Spej-
deremblem som Fanespids. — —
Rævehale til Standeren.

Horsens Trop af
Midtjyske Division.

1. Hellerup af
Hellerup Division.

Grenaa Trop af
Midtjyske Division.

1. Vesterbro Trop af
Københavns Divisionen.

Hinnerup Trop af
Midtjyske Division.

3. Aarhus Trop af
Midtjyske Division.

2. Vesterbro Trop af
Københavns Division.

2. Vesterbro Trop af
Københavns Division.

3. Aarhus Trop af
Midtjyske Division.

1. Vesterbro Trop af
Københavns Division.

3. Hellerup Trop af
Hellerup Division.

Hellerup Division.

Midtjyske Division
(summa Points 2519, Nr. 2 Køben-
havns Division med 2313 Points).

Ærespræmierne bestod af store, smukke Sølvbægre med Inskription.

Opbrud.

Efter „B.T.“

Efter „Veil Lejrbaalet“.

Hjem.

Sønderjyderne i Lejren.

Resolut havde Korpset besluttet at benytte Lejren til straks at grunde Spejderuddelinger i den Del af Sønderjylland, der bliver vor, for straks at tage sin Del af Arbejdet for Sammensmeltningen op. Sønderjyske Fond havde bevilget Penge og med megen Diplomati og Energi havde Tropsassistent Johansen, 3. Hellerup, vundet de tyske Myndigheders Tilladelse og gennemtrawlet Landet, holdt Møder, dannet Tropsraad og Troppe og indbudt Repræsentanter for Tropene til Lejren, for at de kunde blive uddannet. Og d. 16. mødte 54 Mand fra Aabenraa, Haderslev, Kristiansfeld, Møgeltønder, Sønderborg og Tønder. De deltes i 5 Telthold, hvert under en sønderjysk Teltfører og en Fører af Hellerup Divisionen (Johansen, Brockenhuus-Schack, Repsdorph, Hermann, Larsen) der skulde besørge Oplæringen.

De fik nok at bestille. Hele Lejrtilværelsen lige fra Flagparaden til Ørntvistene var jo splinternyt for de allerfleste af Sønderjyderne, dertil kom saa Prøverne, foruden at Sønderjyderne jo ogsaa skulde deltage i Lejrens Fællesliv — og at Middelfarts Nydelser naturligvis ikke var uden Fristelse for dem, der jo saa længe havde maattet suge paa Labben. Men de gik paa med Flid og Interesse, og det varede ikke længe, før Havregroden ikke mere var sveden, og der ikke mere blev kogt The i Vaskespanden og opbevaret Mælk i Vandfadet. Og meget snart stak de i Præcision ikke op for nogen Division i Lejren. Den 20. Juli var de færdige med Rekrutproven — det var heldigt, at Hellerup var marcheret

Rektor Hartvig-Møller blandt sine Sonderjyder i Lejren.

derover, saa der var Stromper nok at stoppe — og samme Aften af lagde de Spejderløftet i Nærværelse af Spejderchefen. De fleste var allerede godt i Gang med 2 Klasses Proven. Til den foreskrevne Trops-goodturn valgtes at rydde Stierne op ad Slotsbanken, og Sonderjyderne fik her Lejlighed til at lære adskilligt mere Skovhugst, end der ellers falder i Spejders Lod. Det var flere Læs Træer og tykke Tjerne, der her blev fældet, og Resultatet var, at medens de maatte krybe ind paa alle fire, kunde Forpagter Ehnhaus ride derop, da de var færdige. Den 25. Juli havde 53 bestaaet Proven (en fik Hjemve og blev i Sonderborg, da vi var der) og blev udnævnt til 2. Kl. Spejdere. Samme Dag fik hver Trop overrakt en Fane af Danmarkssamfundet, og den heftige Konkurrence, der havde været mellem de 5 Telte, blev afgjort saaledes, at Tønder som den dygtigste fik Lejrens store Flag, Haderslev som Nr. 2 den af Hofjægermester Fønss udsatte Erindringspræmie og

Sonderborg som Nr. 3 et Telt, udsat af Hr. Direktør Rann.

Adskillige, især af Haderslev Troppen, havde taget en Del af 1. Kl. Proven, og de har alle i en daglig Instruktions-tid faaet Anvisninger at arbejde efter. Saa der er al Udsigt til, at der virkelig er lagt en god Grundvold for Fremtidens Arbejde og skabt en Kærne for de nye Troppe. Blandt de uddannede var adskillige godt skikkede til Patruljeførere og 5 (P. Madvig, G. Johansen, J. Jacobsen, Vestergaard og H. Bang) havde hver paa sin Maade mange Forudsætninger for at blive dygtige Tropsførere og har deres store Del af Æren for, at Sonderjydernes Lejr virkelig blev en Spejderlejr, ikke en Feriekoloni. Og deres kan ogsaa Æren blive, om der ved solidt og taalmodigt Arbejde bygges en sonderjydsk Division op paa Grundlag af Uddannelsesskolen i Hindsgavllejren.

Lejrens Avis

„Sutten“.

Organ for Ikke-Rygere og Bolsje(viker).

Under Redaktion af Finn Weiergang udkom „Sutten“ ialt 4 Gange og blev revet bort. Det havde salig „Skonroggen“ (Kaløleiren) som Forbillede. Vi hidsætter her nogle Prover paa Lejrens Journalistik.

Lejrbefaling Nr. 2.

538. Badning.

Al Instruktion vedrørende Badninger sker ved Sudden.

Overtrædelse heraf vil medføre Hjemsendelse fra Lejren.

1. Badningen maa først begynde, naar en grøn Vimpel med grønne Streger og grøn Kant vajer fra den nederste Ende af en 27 m. lang Stang rejst paa den midterste af de fire Baade.

8. Badningen foregaar i noget, der hedder Echelonet, af hvilken Grund Badebukser er overflødige. Disse Echelonet er overordentlig praktiske, da de kan deles i flere Afdelinger, hvilket et Par Badebukser jo ikke kan.

Lejren set gennem Monocle.

Eufemistisk Drama

I 1 Akt af
Henrik Ibsen.

Paa Vers ved Ole Micaelsen.

Røvejægeren: I Ribe — 12 Lagtor og Skagen-Divisionen har ikke lavet Opvisning!

Kor af Hellerupper: V. V. H. B.

Sven K.: Hvabshar?

Hellerupper: Vi Vil Ha' Grønne Bluser.

Lieberrath teg en Stund och sedansade han intet.

Lembcke: Lad os trampe paa de gamle Lejrbaall Men klautriensk Værdi! Vi gaar til Kabaretten.

Odense Kolonnen over sig i Raab:

Ella D. — Christian G.-Ayo — e-Storm P.

Lembcke: Dreng! Jeg har en glædelig Meddelelse at give jer: Dampren vil heller ikke sejle Turen hjem. — Længe leve Kirke-ministeren!!!

Midtjyder:

I Maaneskin i Regn og Blæst, spiller Midtjyske bedst!

Wedel: Det er en Appokryf. Carstensen: Hvad er det?

Wedel: Det ved jeg ikke — men det er det!

Rullegardinet gaar ned.

12. Billede: „Udenfor de blaa Ulves Zululejr“.

Hellerup Orkester musicerer uden Takt og Tone.

Kapt. Schmidt: Stands! Hellerup syng!

Vesterbro: Maa vi synge med.

Svend K.: Vi er os selv nok!

Spanding: De Troppe, der ønsker Skonrogger — kan ingen faa!

Lyset slukkes — man kan nu tydeligt skelne de enkelte Deltagere i Konferencen. Spejderchefen udtrykker sin Tilfredshed over Manden, der var Stedets eneste Sprøjte. Vesterbroernes Bluser rødmer! — og Tæppet gaar op! !

Diemers Uføre gennem Hindsgavl

eller

En lille Nisse rejste.

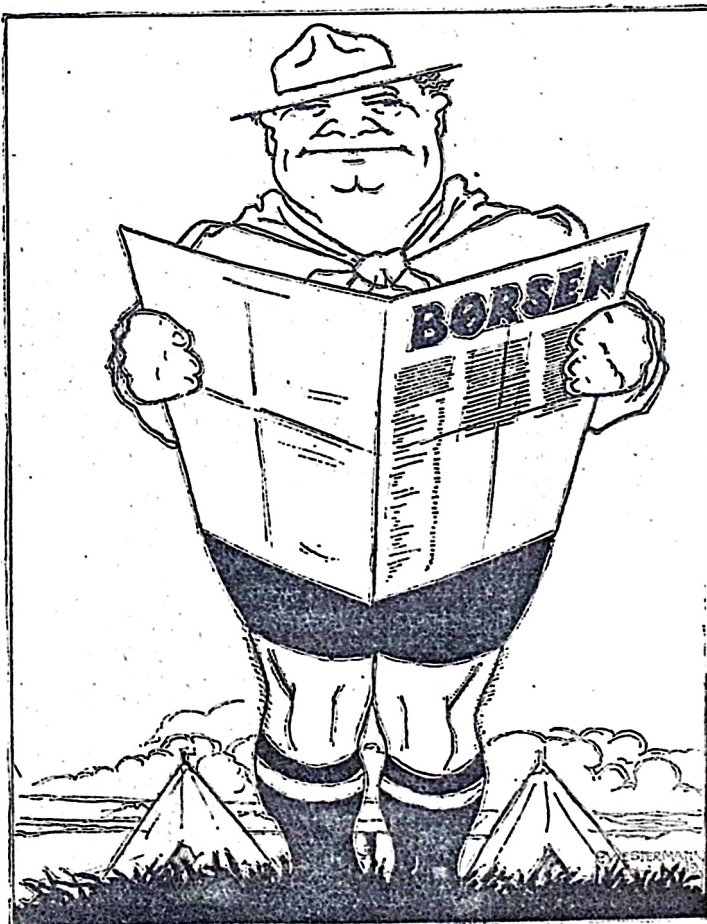
Forlagt af Hasselbalch, men fundet igen og nu udkommen paa Mid-delfarts Forslag.

Pris: Forbudt ligesom Tobak.

Vil De med Jerbanen, tager De Deres Cykle — nu kommer der straks en Sidebemærkning, men jeg har jo saa mange Ting, der skal siges i denne lille, undværlige Rejsefører, at jeg tænker at an-bringe dem alle til Slut — skal De dreje af, hvor Vejen brat bugter sig jevnt gennem de bugnende Marker; hvor smukt ligger ikke Sneen ved Vintertid paa de røde

Tage, gul, gul, gul er den hvide Jul, naar de smaa Lys straalere fra de mørke Vinduer, og Spurven skjuler sig i Lovet paa de nyudsprungne Træer. (Se Diemers Fører Nr. 3). Der aabner sig et storartet Skue (Sidebemærkning Nr. 2, se senere), og for den trætte Vandrers Fod ligger Alverdens Herligheder (Messen, den bedste Kro, Vand faas pr. Maskine). Om-givelserne er idylliske, Berlinske Tidende faas ved Indgangen. Midt paa den aabne Plads ligger spredt i tilsyneladende Orden et Mylder af hvide Huse (jævnfor Wilson, om Washington og det øvrige Amerika

samt Fæno se min næste Fører: Gennem de fagre Riger med de billige Søndagstog). Fra nær og fjern myldrer i tætte Skarer det raske Folk; Løden er brunlig, Hud-farven dito, mens Teinten derimod er den samme, alt rober Sundhed og Rugbrød; det maa dog bestemt fraraades at anvende dette Middel efter Solnedgang, der i disse Dage fra tidlig Morgen ejer en sydlandsk Glød. Videre gaar Vejen gennem Lejren. Stopper man ikke i Tide, ender man i Gamborg Fjord, det maa derfor bestemt tilraades i Tide at forsyne sig med Cyklelys. Glad og fornojet vender man hjem.

En „graa Ulv“.

Vore fremmede Gæsters Indtryk af Hindsgavillejren og danske Spejdere

Norske Tropa — til venstre for Flaget Overlærer Kristensen.

Naar De ber mig uttale mig om det indtryk spejderlejren ved Hindsgavl har gjort paa mig, gjør jeg det meget gjerne, fordi det bare er gode indtryk og behagelige minder jeg har fra mit ophold der.

Jeg takker tilfældet og det Danske Spejderkorps for at jeg som medlem af forældrerådet i Haugesund fik anledning til at delta i lejren. Det har styrket min interesse for speidersaken, og har overbevist mig om at den ungdomsbevægelse som den repræsenterer er en av tidens sundeste. Om alle danske tropsrådsmedlemmer reiser tilbake fra lejren med det samme utbytte, vil det den danske speidersak ha vunnet et langt stykke frem.

Men da jeg alt fra lang tid tilbake ogsaa, saa langt tid og evne har rukket, har tat praktisk del i spejderarbeidet, lærte jeg uhyre meget ved den rent speidertekniske side ved lejren. Jeg saa ting som passet saa udmerket godt for Spejderbevægelsen, og jeg saa Ting som ikke passet her hjemme i Norge,

og jeg saa ting som jeg mener ligger helt utenfor rammen av enhver spejderbevægelse.

Lejren ved Hindsgavl stod i glædens og det gode humørs tegn.

Det maa til for at ethvert spejderarbeide skal lykkes. Og derfor kom ogsaa de forskjellige arrangements i lejren til at faa succésens præg.

Med særlig interesse la jeg merke til med hvilket utbytte der i de forskjellige avdelinger var arbeidet paa orden og renlighet i lejren. Teltene var i orden, leirgatene var rene, og kjøkkensteder og proviantmagasinerne propre. Det at man legger saa stor vekt paa eh s'je av leirlivet som denne, mener jeg er av den allerstørste betydning, fordi det senere kan faa grundleggende betydning for al lykke i det daglige liv. Orden og renlighet er det sikre fundament for menneskelig velvære. Jeg kunde nævne mange andre smaating — og mange store med — som viser at man havde arbeidet med utbytte, f. eks. hvorledes man paa mange steder

var naadd langt i praktisk indretning med enkle midler, men det vilde føre altfor langt at gaa i detalj. La det ene eksempel være nok for det gunstige indtryk leirlivet gjorde paa mig.

En ting til maa jeg dog faa omtale. Jeg lagde med glæde merke til den villighet hvormed gutterne parrerte ordre. Og jeg tror ikke jeg gaar de ældre Gutter ære for nær, naar jeg skriver at det især var hos de alleryngste at villigheten og tjenestiveren lyste ut av øinene.

Vi „fremmede“, jeg vil ikke si „utlændinger“, regner ogsaa den anledning vi fik til at stifte bekjendskap med en rik og yppig dansk natur med til leirens store utbytte.

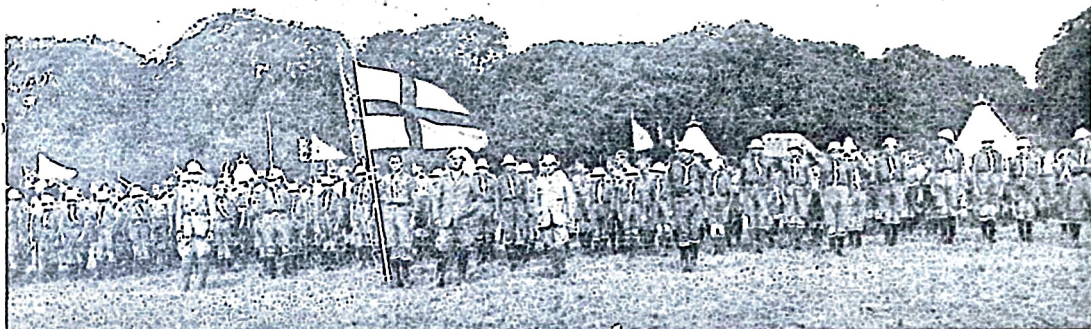
Og „last but not least“ kan ikke den rigdom som ligger i de mange nye bekjendskap man gjorde og venskap man stiftet vurderes høit nok. Bekjendskap med nye personer — og mest med dem som er forskjellig fra en selv i lynne — beriker og utvider ens eget jeg.

Jeg er i altfor taknemlig og glad stemning efter mit ophold i Danmark til at jeg idag kan faa mig til at skrive om de ting som jeg fandt mindre heldige i lejren. Jeg skal søke at faa anledning til at uttale mig om dem ved anden leilighet. Og de er saa uhyre smaa og overskygges i den grad av alt det som var at lære, og det vilde være baade synd og skam at nævne det her.

Tilslut en hilsen og tak til alle danske venner og spejderbrødre.

Dimmelsvik i Hardanger, 4/8 19.

Stian Kristensen.

Lejrens svenske Trop.

Några ord om vort glädste sommarmynne.

Hindsgavl! Hindsgavl! Jag känner femtiofyra svenskar, som dag och natt inte tala eller drömma om annat. Skall jag räkna riktigt noga, kan jeg säga femtiofem. Jag själv hör nämligen också till dem, som sannolikt aldrig skola glömma de härliga dagarna under korpslejren den 16.—26. juli 1919.

Anordningarna på platsen voro, om man undantager de i Full Fart nämnda i „sydöst til syd“ belägna, genomgående goda, praktiska och tilltalande för skönhetssinnet, till vilket den gudomligt härliga belägenheten bidrog i högst väsentlig grad. Alltså just på pricken sådana de böra vara i ett scout-läger.

Pojkarna mädde också som pärlor i guld och komma sannolikt för all framtid behålla varaktiga intryck av den väna naturens blida skönhet — ett av lägrets kanske förnämsta resultat.

Skola vi nu lämna å sido det för oss alla kända och varmt erkända i de lokala förhållandena och i stäl-

let beröra några rent personliga intryck av allt det levande, sprudlande liv lägret erbjöd, så måste jag bekänna, att jag visserligen väntat mig åtskilligt i den vägen — ty pojkar äro ungefär likadana över allt — men knappast en sådan grad av fart, aktivitet och uppfinningsförmåga som de danska scouterna visade.

Danskarna voro ju i absolut majoritet, så det är ju ingalunda att förvåna sig över, att de satte en bestämd prägel av liv och lust på hela lägerveckan, men jag tror, att varhelst en dansk spejdertrop är med så blir det den, som kommer att angiva tonen, för så vitt glatt humör, handlingskraft och hjälpsamhet skola intaga högsätet.

Pojkarna, både stora och små — kanske mest de små — låga i med liv och själ för troppens och korpsets ära, så det värmdes långt in i själen på var och en, som önskar se „krut“ i parvlarna. Kanske blev inte allt så petigt ordentligt utfört som en sur kritiker måhända skulle önskat och nog rastades de små mången gång onödigt hårt, men aldrig så mycket som en uttråkad

min eller en klagan över trötthet förspordes. Det rädde sann geist äver hela linjen och en välgörande brist på trögmånsar och morsgrisar.

Förmodligen finnas sådana även i Danmark liksom överallt, de tycktes dock i varje fall ej ha fått följa med till Hindsgavl, och så gott var det.

Jag skulle just velat se en morsgris knoga med ved, vatten eller proviant så som de pigga, outtrötliga tio — och tolvåringarna fingo göra där.

Mötte man en pys med en vattenspann — i bland var pojken så liten att spannen såg ut att komma med pysep — kunde man vara viss om att mötas av en leende blick och en äkta danskt fryntlig hälsning, hur hårt bördan æn kunde trycka de spæda lemmarna.

Jag har dess bættre aldrig sett, hur en dansk pojke ter sig, nær han ær hungrig och ingenting har att æta, så jag vet inte hur han skulle bæra en sådan den værsta prövning en pojke kan råka ut för, men att döma av spejdernes friska humör vid Hindsgavl, skulle han

sannolikt taga en sådan olycka lika lätt som allt annat.

Präktiga pojkar — se där det bestämda intryck man fick redan från första stund, och det befästes alltmera för varje dag, som gick.

Och ännu bättre — man såg genast, att varenda en hade klart för sig, att han kommit till lägret inte endast för att själv ha roligt, utan för att alla skulle ha lika trevligt; han själv var endast en liten kugg i det stora maskineriet, som arbetar för den danska ungdomens lyckosamma framtid. Där var just det präktiga „håll-i-hop“, som bör och skall vara det utmärkande för varje scouttrupp och utan vilket varje scoutföretag är dömt att rinna ut i sanden.

Underbart vilken ambition lägerlivet kan alstra. Jag slog mig en gång i samspråk med en liten, liten kock - vill minnas det var bland midtyderna, som satt och sysslade med maten, medan kamraterna tävlade som bäst nere vid „Sudden“. Han var så upptagen av sitt arbete att han inte lade märke till mig, trots jag ställde mig mitt över honom med en fot vid vardera av hans knäen. När jag frågade honom vad det var för slags mat han höll på med, ryckte han till ett litet slag, då han hörde det främmande språket, men lät för övrigt inte störa sig på något sätt. För honom var det uppdrag han fått allt, hans tolvåriga hjärna förnam intet, absolut intet utöver „pölse og sedsuppe“. Om man avfyrat en av hovjægernästare Fönss kanoner invid honom, är jag alldeles förvissad om, att han på sin höjd skulle sagt „stör mig inte“. (Jag kan inte skriva danska).

Du får smörj, förstås, om du inte har maten färdig och god i tid, frågade jag.

Major Ebbe Lieberath.

A-a-ah na-a-a-a-ji! (jag kan fortfarande inte skriva danska) men det vore väl rasande försmädtligt om jag inte skulle kunna göra vad tropsföreleren befallt!

Pojkens uppträdande och svar var karaktäristiskt för andan hos de danska scouterna — en allt behörrskande plikttröhet och bestämd vilja att göra sitt bästa.

En liten Hellerup satt och bröt stickor och kvistar till aftonens matlagning och utförde sitt jobb under tonerna av „Den tappre Landsoldat“. Även han betecknande för den danska spejderandan. Sång, glam och glädje mitt i allvaret.

Varje trop kom och gick med trummor och trumpeter, sång eller „tropsraab“, och jag vill inte tala om, hur uppfriskande det kändes, när den gemytliga humorn släpptes lös vid lägerelden om kvællarna. Då om någonsin märkte vi svenskar, att vi voro i ett land, där naturen stämmer lynnet i ljusa ackord. Vi kände oss nog inte alldeles hemmastadda, men vi trivdes förunderligt väl, vår betydligt tyngre läggning hade ute-

slutande gott av att få sig en släng av det lätta gods, som i sin oförarglighet gör livet glatt utan att förflacka — när det som på Hinds-gavl, ej är allena rådande.

Huruvida det allvar, som bör prägla en sann uppfattning om scoutrörelsens stora ide, råder i vardagslag inom troppar eller divisioner, kan jag inte yttra mig om, ty på Hinds-gavl rådde nästan uteslutande fest och glädje. Men får man döma efter den högtidsstämning, som villade över morgonandaktens varje dag, så torde även den sidan vara väl tillgodosedd inom Det danske Spejderkorps. Dock har jag förspott att morgonandakt först nu kommit till sin rätt — i så fall inte en dag för tidigt.

Olympiaden var säkerligen ett gott grepp i och för sig, utmärkt väl anordnad och synnerligen kraftigt ledd som den var, Måhända skulle lämpligheten av vissa detaljer kunna diskuteras, och kanske komma divisions- och tropschefer att under den närmaste tiden hos pojkarna spåra en uppfattning om konkurrenscernas värde, som kan giva åtskilligt att tänka på för framtiden. I varje fall höra reflexioner däröver inte hemma i Vor Ungdoms spalter.

Hela serien av tävlingar gick ovanligt flott och med osviktig precision, och som ett medel till att föra pojkar tillsammans från olika land landsändar, giva impulser till praktiska och nyttiga åtgärder för att giva friluftslivet en angenäm ram samt bibringa pojkarna tävlingslust och käranda torde Olympiaden få anses stå i en klass för sig bland dylika anordningar.

Mycket vore att tillägga, särskilt en oändlig rad av angenäma

minnen, men då skulle tidningens utrymme inte på långa vägar räckas till.

Alltså punkt och slut.

Tack, spejdere, för allt Ni givit oss långväga främlingar. Var förvissade om, att varje vänlig nick, varje fast handslag under de oförgätliga dagarna vid Hindsgavl var ett kraftigt tag för genomförandet av våra gemensamma strävanden. Vi reste hem med en känsla av att vi förvärvat oss verkliga vänner i Danmark. Ni kunna vara övertygade om, att ni i Sverige ha ytterligare femtiofem trofasta scoutkamrater, som där komma att föra Eder och Edert lands talan med glödande hängivenhet.

Er tillgivne

Ebbe Lieberath.

Impressions of the Scout Camp at Hindsgavl.

My first and greatest impression of the camp is one of very real gratitude for the kindness and warmth of the welcome accorded to me as representing the Scouts of Great Britain. The recollection of my first visit to Denmark and the true spirit of Scout Brotherhood exhibited by my hosts will always live in my memory and I hope that this visit may do much to develop relations of true friendship and affection between the scouts of Scandinavia and their British brothers.

The organisation of the camp

impressed me very much and I was especially struck by the very practical and scoutlike methods employed. The camp kitchens and cooking arrangements of the various troops were admirable and in certain instances were of exceptional merit.

I was very pleased with the excellent scheme of commencing the day with the salute of the flag and the combined singing of the hymns which ensured that each day commenced with the right spirit of patriotism and of recognition of the Father of us all.

Mr. Martin (midt paa — Hat og Stok i venstre Haand) og de 3 engelske Søspejdere præsenteres for Lejren.

It was my privilege during my stay at the camp to visit many of the troops in their own tents and to talk to a large number of the scouts individually, and in this way I was able to appreciate the true scout spirit pervading the whole camp. Throughout the whole time I never heard a single word of

quarrelling; on the contrary, every scout seemed to have a happy realization of the Scout Law which says „A scout is a brother to every other scout“ and acted up to it in a very real way. I think only in the great Scout Brotherhood would it be possible for 1600 boys of varying ages to live toge-

ther in camp in happy agreement.

The same spirit of cordiality was evidenced amongst the officers of the camp and no words of mine can sufficiently express the feelings of gratitude with which, I look back upon this very happy experience.

There is a great future before

the great Scout Brotherhood to which we belong and I feel assured that this happy Scout family of Scandinavia, in conjunction with their brother scouts of Great Britain, have a grand opportunity to take the lead in the sympathy and mutual understanding upon which alone can the real happiness of the world be built.

I say au revoir to my brother scouts of Denmark, Sweden and Norway with a grateful heart and I look forward with keen anticipation to the happiness of welcoming you in England next year.

Hubert S. Martin,
International Commissioner
Boy Scouts Headquarters.
London.

Well, Mr. Martin — we are
coming next year — — —.

1. Vesterbro modtager Præmien for Præcision. Troppen var en af Lejrens bedste og fineste Troppe. (Foreren, Tage Carstensen, staar foran).

Olympos.

Silkeborg Troppen bestemte sig engang i Foraaret til at lave et Udstillingstelt i den store Lejr. Da Navnet skulde findes, fandtes „Olympos“ i Samklang med Spejder-Olympiaden, og det blev besluttet at anvende det.

Ikke langt fra Lejrens Indgang hortes ofte høje Brøl fra en lille Tribune foran et af de store grønne Militærtelte. Foruden Udraaberen fortalte ogsaa det blaakridtskinnende Skilt, at her var Silkeborg Olympos, som alle Spejdere maatte se, Entreen var kun 10 Øre for Spejdere, 25 for alle andre.

Indenfor mødte man paa den venstre Langvæg straks en Spejder-A-B-C, med illustrerede Rim for hvert Bogstav.

Her er nogle enkelte valgt i Flæng.

H. Paa Honolululo er hver Spejder en lejrsvant Fyr, det bli'r præked' baade hellig og søgn;

men Øen ligger saa Pokkers fjernt, at Historien sikkert er Løgn.

I. Korpskontoret er om Lørdagen lukket, Ida er nemlig i week-end Lejr stukket.

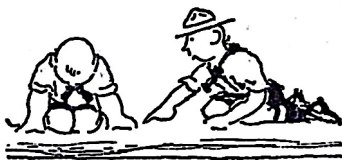
S. Seniorspejdere er tidt noget Rak, som ikke kan undvære Øl og Tobak.

Som Illustration til følgende passede meget godt nedenstaaende Tegning „København'sk Seniorspejder paa Vandreløjr i Provinsen“.

Desuden saa man Midtjyske Divisions landskendte Hjørnetand, Spejderchefens Monocle og den Sten, der faldt fra Gredstedts Hjerter, da Midtjyske vandt Nældekampagnen, alle i Legemsstørrelse, samt hængende i en Snor, det til alle Tider kendte Spøgelse, den flyvende Hollænder (Ost). Saa kommer blandt andet en Cigaret, der med en en Knappenaar var fæstet til en Plakat med Paaskriften: „Nok se, men ikke ryge“. Samme Cigaret blev desværre stjålet om Natten umiddelbart efter Olympos Aabning. Siden den Tid maatte der altid ligge en Mand som Vagt om Natten. Derefter kommer en Beretning om Norrejske Divisions Foraarsturnering, et større Orienterings og Forhindringsløb i fem Billeder og endelig Serien: „Dagligt Liv i Norden“. som viste Lejrens Liv i adskillige Billeder. Hermed er Olympos Hovedtræk gennemgaaede — Ideen var baade ny og god i Spejderlejr.

Silkeborg Troppen fortæller, at den fik Lejen af Telten dækket og endda et lille Overskud, saa den kan jo sagtens være, glad.

Vil Du se der, Paul — det var der, de graa Ulves Zululejr skulde have ligget.

UNDER SYDKORSET.

Smaa breve fra den anden Side Atlanten.

I. Paa Porto Rico.

„Ponce“ er vist enældgammel, men solid Skude. Adstadig som en gammel Tante lunter hun afsted mod Syd, 6 Døgn varer Rejsen og meget ensformig er den. Maaltiderne er en meget behagelig Afveksling, og Maden er ganske fortrinlig. Ofte staar jeg ude i Stevnen og seer Flyvefiskene forskrækkede fare ud af Bølgerne og som elegante Aeroplaner dale ned langt borte. En enkelt Skildpadde dykker ned, naar vi kommer den for nær.

Saa en Aften faar vi et Fyrtaarn i sigte, og ved Midnat gaar vi ind i San Juans Havn paa Porto Rico. Da jeg ikke er amerikansk Borger, kan jeg først gaa i Land næste Morgen. Jeg stirrer ind mod den By, hvor jeg for første Gang skal staa Ansigt til Ansigt med Tropernes Rigdom og Eventyrverden. Jeg søger op mod Himlens lysende, straalende Stjerneverden. Jo, der er vor gamle Kending, Karlsvognen, men væltet helt omkring og Polarstjernen kan jeg ikke faa fat paa. Men derovre i Syd, ja det er da ikke til at tage Fejl af, der straalende „Sydkorset“, dette skønne Stjernebillede. Nu er jeg altsaa sikker i min Sag, det er det ubedragelige Kendetegn, at jeg har naaet Tropezonen.

I første Øjeblik blev det dog noget af en Skuffelse. San Juan saa ud som enhver anden Havneby ved en Middelhavskyst. Ved Middagstid passerende jeg en Skole. Børnene stod udenfor i det gnistrende Solskin, Pigerne i hvide Kjoler med Parasol og Vifte. Drengene var mindre elegante. Midt i

Flokken opdagede jeg en Spejderhat. Ganske rigtig, dens Bærer var „Broder“ i vor Verdensomspændende Bevægelse, den prægtigste Type paa en Spejder, jeg nogensinde har seet. Men han var ogsaa Indianer af rent Blod, af den Race som Spanierne faldt i Beundring over, da de første Gang betraadte den nye Verdens Jord. Nøddebrun var han, glinsende sort Haar og straalende sorte Øjne, det var en stolt Skikkelse. Engelsk talte han ganske godt, ikke med grødet, amerikansk Accent, men med velklingende, melodisk spansk Tonefald. Snart havde en større Skare Spejdere samlet sig omkring os, alle begærlige efter at vide noget om „Dinamarca“. Ogsaa en Tropsfører kom tilstede, og da han var Lærer, indbød han mig til at bese Skolen.

Jeg tror næppe, at der i vort lille Land findes en saa fortræffelig indrettet Skole, dette gælder navnlig det store Skolekøkken og Sløjdsalen med moderne elektriske Maskiner.

Skoleklokken ringede. Paa faa Minutter stod alle opstillede to og to, en Dreng og en Pige sammen. Jeg tog Plads paa 1ste Sal, og medens en Lærer spillede en kvik March paa et Fortepiano, passerende de alle forbi mig, en saa broget Blanding af Farver, lige fra den blege Europæer gennem gult og brunt til blæksorte Negere. Nu har jeg de hundrede af Gange set danske Skoledrenge gaa op til deres Klasseværelser, oftest med ligegyldige, sløve Miner, undertiden ogsaa sure og gnavne. Hvor vilde jeg gerne have haft en hel Del af den Slags

ved min Side, da disse lange Rækker af glade lykkelige Børn, med straalende Øjne og skinnende hvide Tænder passerede forbi mig. Det var, som om den livsalige Sol lyste ud af hver Livspore hos disse mørke Børn med det lyse Sind, ægte Solens Børn. Der kan være trist og mørkt nok derhjemme i det lille, taagede, regnfulde Land, men vi kan selv bringe et Skær af Sol ind over vort dejlige Liv kun ved at se venlige ud, og det skal en Spejder jo altid. De havde netop en Slags skriftlig Eksamen, og jeg gik rundt i Klasserne og saa paa Arbejdet. Gennemgaaende skriver de langt bedre end i danske Skoier, i Parentes bemærket er det en gyselig Klo, de fleste Studenter skriver, og saa fik jeg oplyst, at de er ret artige og meget sjældent laver „Fest“, skønt der efter vore Skoledrengebegreber maaske kunde være Anledning nok, hvis de blev stillede overfor en ung Negerlærerinde, stærkt pudret og forsynet med Vifte. Klø er ganske forbudt, selv et lidt fast Tag i Armen eller Rusken er ikke tilladt. En af de amerikanske Lærere beklagede dette, da det overfor en stor, sort Negertamp nok var det eneste saliggørende, det er det forresten ogsaa overfor Drengene af andre Kulører, er vi ikke enige?

Kl. 4 samledes jeg med en Del Spejdere og Førere i K. F. U. M.s prægtige Bygning. Jeg fortalte lidt om Spejderliv i Danmark, og de viste mig nogle gymnastiske Øvelser og „basket-ball“. Dagen efter var jeg med to Spejdere som Førere paa en Udflugt i den underskønne Omegn. Der var ikke ret mange Træer eller Blomster, som jeg kendte, og al Sydens Yppighed i

Form af Bananer, Ananas, Mangopærer, Tamarinder, Kakao etc., store Marker med Tobak og Sukkerrør laa for mig. Vi satte os ved Stranden, hvor det evigt bevægede Atlanterhav sendte sine Bølger iland og drøftede Spejdersport og Meningen med den, og atter fik jeg det klareste Bevis for, hvor genial og ideel vor Bevægelse er, thi her sad vi, en Europæer fra Nordens kolde Egne, en spansk Dreng og en mørkhudet Indianer, og vor fælles Interesse, Spejderloven og Løftet var det, som bandt os trods Sprog og Raceforskel.

„Virginia“ en en rigtig Type paa en Søroverskonert. Kaptajnen er spansk og Mandskabet er Niggere. Kl. 3 gaar jeg ombord for at tage over til St. Thomas, og snart staar vi ud af Havnen. Der inde ligger det gamle spanske Kastel „El Morra“ og bag Palmerne skimtes Husene i Byen med Solskinnets lykkelige Børn.

II. St. Thomas.

Aah, hvor „Virginia“ rullede og huggede, og kun langsomt gik det fremad. Hele Søndagen krydsede vi i Farvandet mellem St. Thomas og Culebra og først Kl. 7, netop da det amerikanske Flag med militær-Honør og til Nationalsangens Toner blev strøget inde paa Fortpladsen, ankrede vi. Faa Minutter efter stod jeg paa Kajen, min Rejse var endt. Jeg var nederdrægtig sløj, for i 30 Timer havde jeg kun spist et Par Kiks og drukket 2 Glas halvraadt Vand.

Et Signalthorn lyder, og jeg farer op. I Dromme har jeg været paa Spejdertur, og under den rasende Kamp har jeg revet Moskitonettet ned og ligger ganske indviklet i det. Det er kun Reveillen som

blæses. Jeg gaar ud paa min Altan. Bred og mægtig gyder Solen sit Lys over alt. Varmen er endnu ikke trykkende, en frisk Østenvind sætter smaa Skumtoppe paa Bølgerne i Havnen.

Nede paa Havnepladsen myldrer det med Tropsførere, Vrøv! Marineinfanteri, men Hatten er jo den samme.

Op der til venstre ligger det mindeværdige, gamle, røde Fort med de smaa Salutkanoner. Dets Flagstang er tom, men for godt to Aar siden vajede Dannebrog endnu her.

Se, der gaar en Mand derhjemme, I kender ham alle sammen, for det er vores Redaktør, og hans Tanker gaar vist ofte over Havet til dette gamle Fort.

Der var engang, da han var Chef paa dette Fort. Hver Morgen hejsede han Dannebrog, og om Aftenen, tænker jeg mig, sad han paa en af de smaa Kanoner og saa ud over Vandet, medens Røgen fra den sorte Porto Rico Cigar langsomt steg op mod den stjernetindrende Himmel. Mon da ikke hans Tanker har kredset om Landet derhjemme og hans Dreng, det var jo saa kort efter Kalølejren, saadan som mine Tanker saa ofte gaar paa Langfart til mine Spejdere og til Kammeraterne i Korpset. Poul Thomsen fra 5te Bytrop har engang startet en Trop her, og i den Patrulje, jeg nu er begyndt at arbejde med, er der endnu et Par Drengene tilbage fra hans Tid. Ellers har det kun daarlige Udsigter for en Trop. Negerdrengene, d. v. s. største Parten af dem, egner sig ikke til at være Spejdere, der er for lidt Energi, for lidt Rygrad i dem, og saa synes Løgn at være en Dyd hos dem. Jeg tænker nok,

vi alligevel kan faa startet en lille, men god Trop.

Med mine faa Dreng, foreløbig 3 danske og 1 Amerikaner, har jeg været paa et Par morsomme Ture i et interessant Terrain, ikke alene interessant ved selve Terrainet, men fortrinsvis ved Vegetationen, der sine Steder er ganske urskovagtig og uigennemtrængelig. De allerfleste Træer og Buske er nemlig forsynede med ganske alvorlige Torne, og dem skal man nok vogte sig for at stifte nærmere Bekendtskab med.

Vi holder Hvil i Skyggen af et Tamarindetræ og spiser de sødligsure Frugter som Dessert, men ogsaa Kæmpefrugter og de store Mangopærer med den lidt terpen-tinagtige Smag maa holde for. Snart finder vi nogle Kokospalmer. Der skal lidt Akrobatik til for at komme til Tops, men en efter en falder de tunge Nødder ned, Spidsen hugges af og „Mælken“ nydes. Tro nu ikke, den smager som rigtig Mælk. Den er vandklar, og min første Mundfuld var en dyb Skuffelse, som vist maa have præget mit Ansigt. Smagen var sødlig væmmel med et Stærk saltagtig. Senere finder vi en hyggelig Krog inderst inde i en lille Bugt med snehvidt Koralsand. Naturligvis gaar vi ud i de klare Bølger, hvor saamange mærkelige Fisk gør os Selskab. Solbad skal man være lidt varsom med, vi har jo ikke Negerhud.

En af de nærmeste Helligdage skal jeg have samlet alle de hvide Dreng til en lang Ride-tur, og mange herlige Ture staar i Udsigt for de kommende Dage.

Bonde.

Browns Cykle, og hvorledes han fik den.

Af E. M. Taylor.

Det kom altsammen af, at jeg var blevet Spejder.

Ser du, da Basil og jeg kom ind i Troppen, havde næsten alle Fyrene Cykler, og hvis vi ingen havde, mistede vi jo den halve Fornøjelse. Saa klemte Leetham sin Moder for en Cykle, og jeg prøvede paa at faa Fader til at købe en, men han er ikke saa let at behandle som Fru Leetham.

„Jeg vil købe dig en, naar du har bragt fire virkelig gode Vidnesbyrd hjem“, sagde han.

Vi havde ugentlige Vidnesbyrd — et forbi-tret System, mener jeg —, og mine er næsten altid daarlige, fordi Stewart, som er vor Klasselærer, er saadan en striks Fyr.

„Fire Uger med gode Vidnesbyrd, ingen daarlige og ingen Anmærkninger. Jeg vil ikke sige ingen Ekstraarbejde, fordi jeg ikke vil være streng mod dig. Hvis du hænger godt i, kan du tjene dig en paa en Maaned, Oliver“.

Naa, det lød jo let nok, men det er lettere sagt end gjort; og jeg fandt det meget vanskeligt. Ved Slutningen af femte Uge var jeg lige saa langt fra at faa en Cykle, som før, paa Grund af forskellige Spektakler, som jeg ikke kunde gøre for. Og jeg tror ikke, jeg nogensinde vilde have faaet den, hvis ikke Stewart heldigvis var styrtet med sin Cykle og havde brækket sin Arm.

Naturligvis var det ikke heldigt for ham, og vi var alle bedrovede deraf, fordi vi holdt af ham i Virkeligheden, skønt han er saadan en Usling en Gang imellem. Men da vi horte, at gamle Baume, Tysklæreren, skulde have os, til Stewart blev bedre, jublede vi ligefrem og glædede os til en herlig Tid.

Og gav vi ham maaske ikke et Hurra! Og det bedste af det var, at Basil og jeg opførte os som smaa Engle, naar gamle Baume havde os i Kikkerten, og han stillede alletider os op som Eksempler for de andre. De vilde ikke have fedtet om os for alt det, fordi de alle vidste det om min Cykle, og de ligefrem hylede af mine Spilopper, som absolut var aldeles ovenud hele Tiden, medens Stewart var borte.

Jeg maa nu sige, jeg var lidet glad

ved den Forretning, fordi Basil og jeg havde spillet Hr. Baume lige saa mange Puds, som de andre, men han havde aldrig faaet Ram paa os. Han plejede at danse og rase, naar han nyste, hvad der skete næsten hver tiende Minut, og Drengene bestilte ikke andet end at le og trampe, saa længe han var i Værelset.

Alt i alt var det en herlig Tid.

Fader sagde ikke meget til, da jeg bragte min Vidnesbyrdsbog hjem den fjerde Uge. Han sagde blandt andet: „Hvornaar kommer Hr. Stewart tilbage?“

„Paa Mandag“, sagde jeg. „Han er vanskeligere at gøre tilpas end Hr. Baume, Fader, saa jeg faar maaske ikke saa godt et Vidnesbyrd næste Uge“.

„Jeg vil haabe, du stadig forbedrer dig, Oliver“, sagde han i en alvorlig Tone, og jeg følte mig lidt uhyggelig til Mode ved den Maade, hvorpaa han saa paa mig. Det er meget vanskeligt at narre Fader og meget værre at prøve derpaa. Men han skulde nu ikke have stillet saadan nogle haarde Betingelser.

Om Mandagen kom Stewart tilbage. Han var helt bleg, og hans venstre Arm var stadig i Bind, men han saa lige saa forretningsmæssig ud som sædvanlig, og Drengene var meget rolige. Begyndelsen, da de ventede en ordentlig Skyll for den Beretning, Hr. Baume havde givet ham. Han sagde ikke et Ord, og lidt efter begyndte Drengene at trampe i Takt, som de var kommet i Vane med i den senere Tid.

Men Stewart viste dem hurtigt, at han ikke vilde taale noget Spektakel, og efter at Cook og Brunton hver havde faaet seks Nævninger, og Thompson havde faaet tre Hundrede Linier at afskrive og Stuearrest for næste halve Fridag, kunde man godt have troet, at Hr. Stewart var Hyrde for nogle smaa Lam.

Han saa paa Basil og mig et Par Gange, men vi var meget omhyggelige, og der skete ikke noget særligt for Onsdag Eftermiddag.

Fader havde lovet at træffe os i Byen Klokken halv fem for at udvælge en Cykle, og saa vilde han tage os begge

med til Te et eller andet Sted. Jeg antager, at jeg maa have været en Smule ophidset, da jeg ganske simpelt ikke kunde lade være at snakke, skønt Basil puffede til mig for at faa mig til at tie stille.

Pludselig saa Stewart op og stirrede hen paa mig.

„Brown, nu snakker du igen“, sagde han. „Du bliver her Klokken fire og skriver halvtreds Gange: *Jeg maa lære at tie stille i Timerne*“.

Jeg var rolig nok ovenpaa det, skal Guderne vide, og jeg tog mig aldeles ikke af, at Basil skrev „Fjols“ bag paa min Stilebog.

Da Klokken ringede, gik jeg op og fortalte Stewart, at jeg skulde møde Fader, og bad ham ligefrem give mig fri, eller i hvert Fald at lade mig skrive de forbandede Linier hjemme. Men han var haard som Sten og sagde, at det var min Fejl, og at Leetham kunde forklare Fader det.

Saa gik han ned til mine Kammerater, medens jeg maatte blive i Klasseværelset alene for at lave det Stads.

Jeg var nær ved at græde, saa skuffet var jeg. Der er godt tyve Minutters Gang til Byen, og jeg kunde umuligt skrive alle Linierne paa mindre end en halv Time. Og Fader er saadan en optaget Mand — jeg vidste, at han havde haft travlt for at komme der saa tidligt, og hvis jeg ikke kom, kunde det være, det vilde være Uger, inden han havde Tid igen, selv om han ikke blev vred paa mig, fordi jeg maatte sidde efter.

Fem Minutter over fire aabnedes Døren pludselig, og Basil styrtede ind.

„Naa, Fjols, Kvaj, Idiot, hvor mange Linier har du færdige?“ spurgte han.

„Fire“, sagde jeg. Jeg var ikke til Sinds at skændes med ham nu.

Han snuppede Pennen og skubbede mig væk fra Bordet.

„Skrub af“, raabte han, „og staa ikke der, som var du faldet ned fra Maanen. Du har ikke for meget Tid i Forvejen. Sig din Fader, at jeg har nogle Linier at skrive, og at jeg vil møde hos Jacksons, saa snart jeg er færdig“.

„Men Stewart?“ spurgte jeg. „Du maa lægge Linierne ned til ham, og saa bliver der et Spektakel“.

„Han er gaet. Han sagde, jeg skulde

sige til dig om at lægge Straffearbejdet paa Bordet i Lærerværelset. Der er ikke nogen nærværdig Forskel mellem dine og mine Kragetæer, og det bliver kun nogle Klo, hvis det bliver opdaget. For Pokker, fald ikke i Staver. Tænk paa Cyklen og stik af!“

Jeg gik naturligvis. Jeg kom fem Minutter forsent, men Fader var i glimrende Humor.

Vi valgte Cyklen efter at have set paa en hel Del — en dejlig en, med en flot Lygte og alle nye Forbedringer. Basil kom, ligesom vi skulde til at gaa, og beundrede den højlig, og saa gik vi til Collins og drak Te.

Fader beværtede os godt, og vi tilbragte en herlig Tid, skønt jeg ikke følte mig vel til Mode, da han bebrejdede Basil, at han opførte sig saadan, at han maatte sidde efter. Men Basil fortrak ikke en Mine; han hørte respektfuldt efter og lovede at blive en god Dreng for Fremtiden og hele sit Liv igennem. Han hviskede senere til mig, at Straffearbejdet var i Orden; han havde givet det til Hr. Hill i Lærerværelset.

Det osregnede næste Morgen, saa jeg kunde ikke køre paa Cykle til Skole, som jeg havde haft i Sinde.

Jeg havde næsten helt glemt Straffearbejdet, da Hr. Stewart Klokken tolv bad Basil og mig vente efter de andre Drengene, — han vilde tale med os. Han begyndte straks, da Drengene havde forladt Klassen, og han talte med sin mest højtidelige Stemme.

„Brown, jeg gav dig et Ekstraarbejde igaar Eftermiddag. Blev du og gjorde det?“

„Ja“.

Jeg ved ikke, hvad der fik mig til at sige det.

Jeg har ikke i Sinde at være en George Washington, men jeg hader ligefremme Usandheder, og jeg havde givet alt for ikke at have fortalt den Løgn, saa snart den var sagt. Jeg haabede, han havde ladet det blive ved det, men det gjorde han ikke. Jeg turde ikke se paa Basil, skønt jeg følte, det gav et Sæt i ham, men Stewart stirrede hele Tiden paa mig.

„Det maa jeg sige“, sagde han. „Men hvornaar mødte du din Fader?“

Jeg kunde føle, jeg blev saa rød som Ild, men jeg vilde ikke komme med

flere Udflugter, saa jeg sagde: „Fem Minutter over halv fem“.

„Du maa rigtignok have skyndt dig. Og ventede Leetham paa dig udenfor?“

„Nej. Han — han hjalp mig med at skrive“.

„Jeg syntes du sagde, du gjorde det selv? Hvor mange Linier skrev du for ham, Leetham?“

„Jeg — jeg ved det ikke nøjagtigt“, mumlede Leetham.

„Han skrev seks og fyrre, og jeg skrev fire“, sagde jeg. Jeg brød mig ikke meget om, hvad der vilde ske nu.

Men det var væmmeligt alligevel, da Stewart begyndte at skælde ud og sige — blandt andet — at Drengene, der løj, ikke kunde være Spejdere, og at vi vanærede Troppen, og at han undrede sig over, hvad Hr. Curtis vilde tænke om os, hvis han fik det at vide.

Hr. Curtis er Kapellan og vor Tropsfører, og jeg generer mig ikke for at sige, at jeg bryder mig en hel Del om hans Mening. Og da han og Stewart er gode Venner, var det højst sandsynligt, at han vilde høre om det.

Saa begyndte Stewart at spørge om vore Vidnesbyrd, og han spurgte en Del om vor Opførsel, da han var borte, og det tog ham ikke lang Tid at regne ud, at der var noget raadent ved, at vi havde været bedre end alle de andre.

Han sagde ikke meget, men saa frygtelig streng ud, trak sit Spanskorr frem og bad mig bøje mig over Bordet.

„Jeg er meget misfornøjet med jer begge“, sagde han, „og da jeg synes, din Fader skal vide Sandheden med dine Vidnesbyrd, Brown, vil jeg skrive et Brev til ham om det. Det vilde være bedst, om du selv bragte ham det, men jeg er bange for, at man ikke kan stole paa dig, selv om man fik dit Eresord derpaa“.

Det var det værste. Vi talte ikke ret meget paa Vejen hjem; vi var for omme paa eet Sted, og Basil var rasende. Men da vi naaede hans Lange, sagde han noget, som jeg længe havde gaaet og tygget paa.

„Sæt din Fader sender Cyklen tilbage, naar han faar Brevet! Han vil sige, at du ikke har fortjent de Vidnesbyrd, du ved. Hvis jeg var dig, vilde jeg køre paa den i Aften og faa den svinet lidt til“.

Vigtige Meddelser fra Redaktionen til vore Abonnenter.

Fra 1. Oktober har vi truffet en ny Ordning med Postvæsenet, saaledes at der kan tegnes Abonnement paa „Spejdernes Magasin“ saavel for et Kvartal som halv eller helaaarlig og paa ethvert Postkontor saavel i Ind- som Udland. Vi gør opmærksom paa, at Bladets Navn er „Spejdernes Magasin“. Det udgik i Begyndelsen under Navnet „Vor Ungdom, Spejdernes Magasin“, men dette blev senere forandret til „Spejdernes Magasin, Vor Ungdom“ p. G. af, at der allerede var indtegnet et pædagogisk Tidsskrift hos Postvæsenet med Navnet „Vor Ungdom“.

Det er vort Haab, at de mange Abonnenter, som sidste Aar tegnede Aarsabonnement fra 1. Oktober 1918 til 1. Oktober 1919 vedblivende ønsker Spejdernes Magasin, og vi tillader os den 10. September at udsende Postopkrævning for Halvaaret Oktober 1919 til April 1920. Hvis nogle af vore Abonnenter ikke ønsker at fortsætte Abonnementet, anmoder vi høfligst om snarest at faa Meddelelse herom.

„Spejdernes Magasin“ haaber paa fortsat Abonnement til trods for den ubehagelige Meddelelse om den i høj Grad nødvendige Forhøjelse, vi er tvungen til at foretage. Siden „Spejdernes Magasin“ for 3 Aar siden saa Lyset, har der ikke været foretaget nogen Forhøjelse trods gentagne store Prisstigninger paa alt: Trykning, Clitcheer, Papir etc., men nu er disse Prisstigninger naaet en saadan Højde, at det er umuligt at fortsætte uden en Forhøjelse af Abonnementet. Prisen for Abonnementet bliver fra 1. Oktober

1 Kr. 50 Øre pr. Kvartal,
3 Kr. halvaarligt.

Paa Grund af Konflikt i Komlgraffaget er dette Nummer nogle Dage forsinket.

Her er Jeg igen

og

jeg skulde fra Redaktionen anmode alle vore Abonnenter og Læsere saavel i Ind- som Udland om med Opmærksomhed og Velvilje at læse, hvad der staar paa denne Side. —

og

Spejderne

i det danske Spejderkorps skulde jeg endnu engang indtrænge dig lægge paa Sinde, at de alle som een er med og ikke helmer, før de har tegnet en ny Abonnent.

En Del af „Spejdernes Magasin“s
Opslagsstav i Hindsgavllejren.

Vore Abonnenter i Norge

anmoder vi om at tegne Abonnement enten ved Postvæsenet eller hos Deres Boghandler. Ekspeditionen til norske Boghandlere sker gennem E. Danckes Forlag i Kristiania.

I Sverige og det øvrige Udland tegnes Abonnement hos Postvæsenet, og som før nævnt kan det ske saavel kvartalsvis som for et halvt eller helt Aar.

Klager over mangelfuld Ekspedition bedes altid først rettet til det stedlige Postkontor. Bladet udgaar præcis den 1. i hver Maaned.

Til Divisionerne og Troppene i det danske Spejderkorps.

Som omst. meddeles har Korpset ophævet det obligatoriske Abonnement paa „Spejdernes Magasin“ fra 1. Oktober. Hver Spejder betaler et Kontingent til Korpset og faar for dette bl. a. sit Blad. Ekspeditionen til Troppene vil foregaa som tidligere, saaledes at der herfra sendes Troppene det Antal Eksemplarer, som staar opført paa den Liste, Divisionerne indsender til Korpset, og som Ekspeditionen modtager fra dette. Vi gør opmærksom paa at det er nødvendigt for en rettidig Ekspedition, at de i forannævnte Meddelelse anførte Data nøje overholdes, thi Øplagets Størrelse er meget afhængig af det Antal, Spejderne skal have og maa ganske naturligt bestemmes, inden Bladet gaar i Trykken, og Arbejdet med at skrive Pakkesedler, Adressebreve o. lign. maa ligeledes paabegyndes i Tide.

Og endelig henstiller vi til Troppene, at Bladet uddeles til Spejderne umiddelbart efter Modtagelsen. Bladet udgaar præcis den 1. i hver Maaned.

Udover det Antal, som staar opført paa Listerne, kan Troppene ved direkte Henvendelse til Ekspeditionen rekvirere Blade, og disse betales direkte hertil med Løssalgspris — fra 1. Oktober 50 Øre.

8888888888

(Forts. fra Side 38.)
„Fader er hjemme, og han tillader mig det ikke“, sagde jeg fortvivlet.

Næste Morgen regnede det stadig stærkt.

Jeg stod tidligt op for at kaste et Blik paa Brevene, for Fader saa dem, haabende paa, at Stewart havde skiftet Sind. Men Brevet var der ganske rigtigt — „J. R. Brown, Godsejer“, med hans velkendte Haandskrift. Jeg stirrede fortvivlet paa det og tænkte paa, hvad Fader vilde sige til det, da jeg horte ham gaa i Spisestuen.

Med en pludselig Befispelse, greb jeg Brevet og gemte det i Lommen. Guderne maa vide, hvordan jeg kom igennem Morgenmaaltidet. Fader stirrede paa mig en eller to Gange paa en underlig Maade, men jeg sagde ingenting, og da han havde en Bunke Breve at læse, havde han ikke megen Tid til at give sig af med mig.

Jeg gik til Skole med Brevet i Lommen og spekulerede paa, om jeg skulde sige det til Basil eller ej. Men jeg havde ikke Lejlighed til det, da han skulde gaa tidligere for at tage med sin Moder. Fru Leetham er meget svagelig, og hun havde haft et pludseligt, nervøst Anfald, og Doktoren havde beordret, at hun skulde rejse for en Forandrings Skyld. Da hun ikke vilde rejse uden Basil, var Skolen nødt til at lade ham slippe.

Jeg var meget elendig, kan jeg fortælle jer. Jeg brød mig slet ikke om Cyklen, skønt jeg folte, det vilde være nederdrægtigt at miste den ovenpaa alle de Bryderier, jeg havde haft for at faa den. Jeg turde ikke fortælle Fader det, men Brevet tyngede i min Lomme som Bly, og jeg vilde have givet alt for at have haft Mod til at brænde det. Jeg turde heller ikke tage Cyklen frem, da det nemlig osede ned hele Fredagen og Lørdag, skønt Søndag ganske vist var en straalende Dag. Men Fader irettesatte mig, da jeg hentydede til at køre til Kirke.

Jeg gik ikke til Spejdermødet Fredag Aften. Stewart kunde være der, og jeg kunde ikke møde ham under saadanne venlige Omstændigheder med Brevet, der brændte et Hul i min Lomme. Desuden ønskede jeg ikke at træffe sammen med Hr. Curtis. Selv om Stewart ingenting havde fortalt,

Konditor Thorv. Jensens Eftf.
Strandvej 187. Ernst Schlenzig. Tlf. Hell. 134.
Is og Isanretninger i mange forsk. Dessins
Overflødighedshorn - Kransekager
Lagkager og Fromager

Ombyggel. Ekspedition. - Varerne forsendes overalt

Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
bor Strandvej 189 - Tlf. Hellerup 879y

Barbersalonen „Elegant“
er Hellerups første Barbersalon.

Specialitet:
Ansigtssmassage
Hovedmassage
Rationel Behandling mod Haaraffald

Kellerup.

Bogtrykarbejde

til gængse Priser leverer

Hellerup Bogtrykkeri

Kommunens ældste Bogtrykkeri

(Indehaver: Johan Henriksen)

Hellerupvej gennem Porten Nr. 8

Tlf. Hellerup 334

AXEL VELDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
og engelske do. med Gobellinstof.
Specialitet: Overpolstrede Møbler.

Hovedforretning:

Strandvej 187. — Telf. Helrup 75

Stort Lager og Udstilling
af Egetræs- og polerede Møbler
Strandparksvej 11. Telf. Helrup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, samt Markiser
og Dekorationsarbejder anbefales.

== Altid det nyeste for Sæsonen! ==

Hovedforretningens Priser.

Strandvej 163. **ILLUM.** Telf. Hell. 324.
692.

vilde jeg dog føle det, som han vidste alt; naar han saa paa mig.

Og jeg grundede hele Tiden paa, om Stewart ventede et Svar fra Fader. Sæt de mødtes et Sted og begyndte at tale om det.

Saa kom det om Aftenen, Søndag Aften. Jeg læste i Dagligstuen, og Fader, som skulde rejse i Forretninger næste Dag, rumsterede i Kømmoden i Forstuen efter en Koreplan.

Pludselig huskede jeg, at jeg havde haft den for nogle Dage siden, og raabte:

„Den er i min Overfrakkelomme, Fader!“

Jeg tænkte ikke paa Stewarts Brev lige i det Øjeblik, og indtil Fader kom

Danseundervisningen
begynder 1. Oktober.

Hellerup Gymnasium.
Enetimer, Ungdomshold, Voksenhold.
Fanny Cohn.

Tr. 6—7. Tlf. Hellerup 258.

ind med det i Haanden, havde jeg ganske glemt, at jeg havde lagt det i min Frakkelomme, da jeg gik til Kirke.

„Hvad er det, Oliver? Hvad gør du med mine Breve i din Lomme?“

Jeg mumlede noget, og saa læste Fader med et frygteligt alvorligt Blik Brevet igennem, og atter en Gang.

Naa, jeg maa hellere lade være med

at sige for meget om det, der paafulgte. Hvis det ikke havde været Sondag, tror jeg, at jeg havde faaet Prygl. Nu beordrede min Fader mig straks at gaa i Seng, saa snart jeg havde besvaret alle hans Spørgsmaal, og han sagde, at han vilde straffe mig og sige mig det i Morgen.

Det skete, som Basil havde sagt — Cyklen skulde sendes tilbage. Jeg bad om hellere at faa Prygl i Stedet for; jeg vilde have taalt alt, naar blot jeg maatte have beholdt Cyklen. Men Fader holdt fast ved sit.

Til Slut gik jeg til Skole i stærkt Raseri og sagde hverken Farvel til Fader eller de andre. Han sagde, han vilde skrive et Svar til Stewart, men han vilde ikke berøre det med, at jeg havde gemt Brevet, da han skammede sig saa meget over mig.

Da jeg kom tilbage ved Middagstid, var Cyklen væk, og Fader ligeledes. Han vilde ikke komme tilbage for Onsdag eller Torsdag, og imedens gik jeg dvask omkring og tænkte over det hele og hadede alle — Fader, Stewart og mig selv tillige. Og da han kom tilbage, gik jeg ikke ned for at møde ham (skønt han havde telegraferet med hvad Tog han kom), og jeg var gnaven ved Tebordet, og var et rigtigt Bæst hele Tiden. Jeg troede, at Fader vilde have gjort det forbi i Begyndelsen, men jeg spurgte ham ikke og foregav blot, at jeg ikke tog mig noget af Prygl, og da han er travlt beskæftiget, og ikke har megen Tid til at give sig af med Born, begyndte han snart helt at ignorere mig.

Naturligvis ved jeg, at jeg viste mig som en daarlig en under disse Omstændigheder, men jeg fortæller blot, som det skete. Og ingen var saa elendig over det, som jeg.

Naa, det gik vel saadan en fjorten Dages Tid. Saa en Morgen — det var den anden Fredag efter at Cyklen var blevet sendt tilbage — bad en af Drengene fra Skolen, en Kostgænger, mig om at høre efter hans Lygte, som skulde laves, hos Jackson. Jeg var ikke meget for at gaa ind i Butikken, men jeg kunde ikke komme paa en passende Undskyldning, saa jeg sagde, jeg vilde komme med den om Eftermiddagen.

Da jeg kom derhen, saa jeg, at Hr. Jackson var i sin lille Porcellænsforretning længere tilbage, saa medens Assistenten gik for at hente Pawsons Lampe, saa jeg rundt efter min Cykle, jeg tænkte stadig paa den, som min Cykle, forstaar I.

Jeg opdagede den snart og gik hen for at se paa den.

Lige da opdagede Hr. Jackson mig, og han kom ogsaa ud og saa paa den.

„Kommer De for at se, om jeg passer godt paa den, Hr. Brown“, sagde han paa en spottende Maade, som kunde have faaet mig til at sparke ham. „Nej“, sagde jeg.

Han saa lidt forbavset ud over mit studse Svar, men gik videre:

„Det er en fin Maskine, Hr. Brown, og der er mange, der har beundret den. En Herre blev ganske indtaget i den, men jeg fortalte ham ham, at den var solgt, og at jeg kun opbevarede den en Uge eller to for Ejeren“.

Jeg var lige ved at græde af Glæde. „Jeg forstaar ikke, hvad De mener“, sagde jeg. Har Fader betalt den?“

Ja vel har han saa, Hr. Brown. Han bad mig om at hente den tilbage og opbevare den en Maanedes Tid, da De paa Grund af uventede Omstændigheder ikke behøvede den lige i Øjeblikket. Er det ikke rigtigt?“

Nu var det hans Tur at forbavses. „Aah jo, det antager jeg“, sagde jeg. Saa kom Fyren med Lygten, og jeg gik. Jeg husker ikke, hvordan Vejret var, da jeg gik ind i Butikken, men Solen syntes at skinne og alt saa straalende ud, da jeg kom ud. Jeg havde god Tid, og jeg drev ned ad Gaden og tænkte paa, hvor god Fader dog var, trods alt. Pludselig saa jeg ham springe ud af en Vogn og gaa ind i en Butik. Jeg styrtede over Vejen og tog ham i Armen, da han kom ud.

„Fader, jeg har lige været hos Jackson, og han har sagt, han kun skulde opbevare den i en Maaned, og at du vil lade mig faa den igen. Er det rigtigt?“

„Jeg havde det ganske vist i Sinde“, sagde han, „men efter det Udsalg af daarligt Humor, jeg har fundet hos dig, vil jeg endnu en Gang tænke over Sagen. Ophold mig ikke, Oliver. Jeg har endnu ikke spist til Middag“.

Og saa gik han, og jeg gik til Skole daarligere til Mode end før.

Jeg tror Stewart maa have bemærket, at jeg saa saa nedslaaet ud, for han kastede sig ikke over mig den Dag, skønt jeg kom med nogle temmelige kantede Svar. Efter Klokkerne 4 bad han mig vente et Øjeblik, og da de andre Drenge var gaaet, kom han hen til mig og sagde: „Jeg har en Besked til dig. Hr. Curtis vil have at vide, hvorfor du ikke har modt de to sidste Fredag Aftener“.

Det havde jeg ikke ventet, og jeg mumlede noget om at opgive det.

„Det haaber jeg ikke, du vil“, sagde han paa en meget rolig Maade. „Hr. Curtis venter at se dig i Aften. Han siger, du og Leetham er to af de bedste Rekrutter i Troppen, og han ønsker ganske simpelt ikke at miste jer“.

Jeg ved ikke, hvad der fik mig til at gøre det, men jeg udbød: „De sagde, at vi ikke kunde være Spejdere! Og siden da har jeg gjort Ting, der er værre end at lyve — jeg har prøvet paa at bedrage Fader, og jeg har været en Bedrager helt igennem, og — og —“

Jeg maatte holde op, for jeg begyndte at græde. Og Stewart lagde sin Arm om mine Skuldre paa en medfølende Maade og sagde: „Fortæl mig det hele, Oliver“, med en Stemme, jeg aldrig vilde have kendt som hans. Og jeg var syg af Spektakler og Løgne og skjulte Ting, og jeg begyndte straks at fortælle ham alt lige fra Begyndelsen. Og han bebrejdede mig det paa den blideste Maade og sagde, at Hr. Curtis ikke vidste et Ord om det hele, fordi han ikke brød sig om den Slags, der skete paa Skolen. Og jeg lovede at begynde et helt nyt Liv — et virkelig nyt Liv — og ikke være en foragtelig Hykler mere.

Da jeg kom udenfor, ventede Basil paa mig ved Laagen.

„Halloj du“, sagde han, „jeg er kommet tilbage. Sikken en Tid, du har været om det. Din Fader løber rundt og spørger efter dig. Han skal til Skotland i Anledning af en uventet Forretning, og han sagde, jeg skulde sige dig Farvel fra ham. Han vil være tilbage paa Mandag eller Tirsdag, og du kan blive hos os saa længe, hvis du vil“.

Men jeg blev ikke og horte mere; jeg for af Sted til Stationen og et Øjeblik efter horte jeg Basil komme trampende bag mig. Jeg vidste, at Ekspresen gik om ti Minutter, og Stationen var en god Fjerdingvej borte; men jeg vilde se Fader, for han rejste, hvis det var muligt.

Og jeg naaede det ogsaa. Skønt jeg maa tilstaa, jeg var fuldstændig udmattet, da jeg naaede Perronen.

Fader talte med en anden Herre i en første Klasses Kupe, men han sprang ud, da han saa mig.

„Du lille Skurk, du vil faa et Tilfælde en af Dagene, hvis du bliver ved at løbe saadan“, sagde han. Men han saa samtidig fornojet ud.

„Jeg vilde — sige — Farvel“, stønnede jeg. „Og jeg har fortalt — Stewart alt“.

Fader saa højlig tilfreds ud, da han horte det. „Der er lige et Minut til Toget gaar“, sagde han. „Jeg har tænkt over det, Oliver, og jeg ser, jeg ventede mig for meget af dig. Jeg vil tage den Betingelse tilbage. Saa du kan faa Cyklen, naar du gaar hjem“.

Det var en skrækkelig haard Fristelse, men jeg er glad, jeg modstod den.

„Nej!“ sagde jeg. „Stewart siger, jeg bør prøve igen, og virkelig hænge i, for jeg faar den. Saa jeg vil vente en Maaned, Fader“.

Togforeren ventede paa at lukke Døren, saa Fader gav mig et Kys, trykkede mig noget i Haanden og sprang ind.

„Gaa og tag Basil med til Collins til The“, sagde han. „Jeg vil skrive i Aften, hvis jeg faar Tid. Godnat, og hold dig borte fra alt daarligt“.

Basil ventede paa mig udenfor, og jeg viste ham den Tokrone, Fader havde givet mig. Vi snakkede frem og tilbage, om vi skulde bruge den hos Collins til The eller give dem til Patruljekassen. Det besluttede vi os tilsidst til, og gik hjem og drak The hos Fru Leetham.

Det er fem Uger siden, at alt dette skete, og jeg har haft min Cykle næsten en Uge.

Det er en herlig Maskine. Hr. Curtis beundrede den saare, da vi var ude at køre i Lørdags.

Jeg over mig paa Melderytter-Mærket, og det gør Basil ogsaa.

Til Spejderkorpsets Troppe.

Korpskontingent.

1. Efter Korpsets Bestemmelse skal hver Spejder af det danske Spejderkorps fremtidig betale et Maanedskontingent til Korpset af 35 Øre. Brødre betaler hver for sig. Samtidig bortfalder det obligatoriske Abonnement paa „Spejdernes Magasin“.
2. Samtlige Spejdere i Korpset faar fremtidig tilsendt „Spejdernes Magasin“ uden særlig Betaling.
3. Betaling af Korpskontingentet indsendes af Troppene til Divisionen inden den 10. i Maaned og Divisionen sender den 15. i Maaned den samlede Beløb til Korpskontoret sammen med Maanedsrapporten, der skal være ledsaget af en Oversigt, hvoraf fremgaar Divisionens Navn, den Maaned der betales for og det Antal Spejdere, hver enkelt Trop indsender Kontingent for. (Trykte Lister hertil tilstilles Divisionerne fra Hovedkontoret).

4. Bladet bliver sendt til Troppene som sædvanlig i det Antal Exemplarer, som Troppen opgiver at have Spejdere og betaler Kontingent for.
5. Betaling af Korpskontingentet begynder fra 1. Oktober, saaledes at der første Gang betales inden d. 10. Oktober for Oktober Maaned og saa fremdeles inden den 10. i hver Maaned.
6. Indsendelse af Ordre paa Oktober Nr. indsendes som sædvanlig i September, medens fremtidige Indsendelser af Ordre bortfalder.

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug. Alt i Konserver og tørrede Frugter føres.

..... „SANA“
Telf. 5650. Skindergade 28

Spejderkorpsets Munderingsdepot

Studiestræde 30 - København K.

Telefon 3186

Telefon 3186

Vindjakker for Damer, Herrer og Børn

28,00

Oilskinds-Regnfrakker

for

Damer fra 38,50

Herrer - 37,50

Børn - 17,00

Hammondbenklæder - amerikansk Khaki

Cheviot - Vindstof

Kendte Aarhus Firmaer.

Spejdere køb Deres
Musikinstrumenter
hos

A. Rasmussen & Co.,
Tlf. 1230. Clemensbro, Aarhus. Tlf. 1230.

Rygsække.
Kr. 2,50—12,00.

NEYE'S

Udsalg,
„Rømerhus“,
Aarhus.

Marie Christensens
Konditori og Thesalon.
Borgporten. ~ Telefon 1939.

Største Udvalg **FOTOARTIKLER.**

MIMOSA.

St. Torv 5. Aarhus. Tlf. 411.

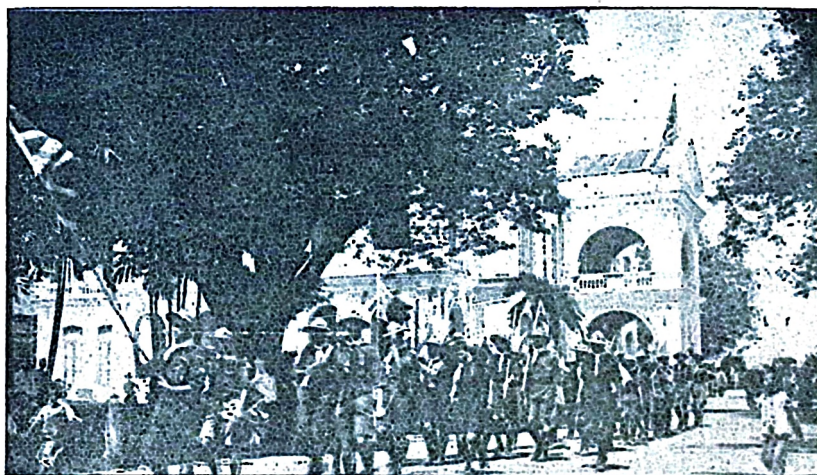
Den folkelige Forsamlingsbygning,
(Østergades Hotel),
Telef. 448, Aarhus, Telef. 448,
anbefales.

Spejdertørst
slukkes bedst med
Thors Mineralvand.
Fabrikant: Premierløjtnant Thorsen.
Tlf. 527. Aarhus. Tlf. 527.

AAGE HASS'
BØGER - PAPIR - MUSIK
KUNST
BRUUNSGADE 33 - TELEF. 1400

A. Muchitsch,
Pelsvare- & Hattemagasin.
Vestergade 7. - Telefon 932.
Aarhus.

Malayiske Spejdere i Penang.
(Fot : tidl. Troppfører II Aarhus, Georg Thiede.)

Alt muligt og alle mulige Steder fra.

Spejderen som paa Side 1 taler paa Redaktionens Vegne er fra 2. Bytrop. Fotografiet er taget under Korpslejren. Senere har vi fra hans Tropa iøvrigt faaet oplyst, at han hedder Viegand Nielsen og i eet og alt er en flink Spejder. Han solgte f. Eks. saaledes personligt i Aar 900 „sønderjyske Blomster“ over 800 „Majblomster“ og 1000 „Røde-Kors-Mærker“. Han synes altsaa godt egnet til at være Talsmand for „Spejdernes Magasin“ hvor det gælder en Appel til sine Kammerater Landet over om at gøre en „good-turn“. Vi er i hvert Fald overbevist om, at han holder sig ikke tilbage.

Det var iøvrigt 2 Bytrop, som er Fader til Ideen med Opfordringen til alle danske Spejdere om at bidrage med 5 Øre hver til en Fane, som skulde overrækkes den nyoprettede Sønderjyske Division som en Gave fra Spejderne paa denne Side Kongeaen — en smuk og udmærket Ide.

Og det er aabenbart en Tropa med Initiativ i — samme 2. Bytrop. Fra 1. Juli har den paabegyndt sit eget Tropsblad med Navnet „Vore Dreng“ og redigeret af Tropsføreren, A. Pedersen.

Hertug Knud Divisionen laa i Sommerlejr fra 17/7—27/7 ved Fakkegrav. Mon den ikke har nogle Fotografier derfra til „Spejdernes Magasin“.

Maribo Spejdere har den 3. og 4. August opført en „Spejderrevy“ og tjent 317 Kr. 98 Øre. Den har deraf overladt Pigespejderne de 150 Kr.

Fyns Divisionen udvider sig stadig. Dens Trope opretter Patrouiller i snart alle Stationsbyer og Landsbyer. Et udmærket godt Princip. Senest har Bogense Tropa

TELTE vandtæt imprægneret
Teltdug amerikansk Armyduck
J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

pen oprettet en Patrouille i Skamby og Sdr. Nærum Tropa er dannet paa Initiativ af Tropsfører Junge, Odense.

Ringsted Trops 1. Patrouille er meget fornærmet over, at dens Patrouilleraab i Juli Nr. som Patent Nr. 10 var angivet som Tropsraab, og den anmoder Red. om at rette Fejlen og gentage Raabet. Vi tør ikke andet. Raabet tilhører udelukkende 1. Patrouille af Ringsted Tropa og lyder

Rask gaa paa
Viber smaa,
saa skal Maalet snart vi naa.

Hvad vil Patrouillen gøre med sit Raab, naar dens Medlemmer nu om nogle Aar maaske alle har Garderhøjden?

Hr. Lærer Poul Claussen, Elmelø, Hasseris, Aalborg beder os forespørge om ikke en af Spejderne har Nr. 6 af „Spejderen“ (som bekendt et af de første Spejderblade), eventuelt hele Aargangen. Prisen er et underordnet Spørgsmaal.

Og medens vi er ved ældre Blade vilde Red. gerne købe nogle velholdte Eksemplarer af Nr. 1, 2 og 3 af „Spejdernes Magasin“ 2. Aargang. Faar vi nogle Eksemplarer er det os muligt at samle nogle komplette 2. Aargange. Af 1. Aargang har vi en Del, som vi vil sælge for 3 Kr. pr. Aargang. Af 3. Aargang er kun enkelte Nr. tilbage.

Enhver rigtig Spejder

laver selv sin Suppe af

„THOR“ Kødextrakt

Glemte Cykler i Lejren.
I Lejren er glemt 3 Cykler:

Aladdin 137

Pax 154604

uden M. 217409

Cyklerne henstaar paa Depotet. Samtidig efterlyser Politiet 2 Cykler

Mikado 99377

Leif 250384

Formodentlig foreligger her Forbytninger.

Efterlysning.

Den Spejder, der ved en Fejltagelse i Spejderlejreren ved Hindsgavl har taget forkert Cykle, en ældre „Naumann“ Cykle med nyt Fordæk, bedes venligst sende den til Chr. Blegvad Jensen, Hobrovej 67, Randers. Vedkommendes rigtige Cykle vil sikkert kunne faas ved Henvendelse til Korpsset.

Københavns Division anmoder om at optage fig.:

Grant Knud Kæron, tidligere boet Nørregade 7 bedes skrive til Frank Wolk, Adr. Rentier P. J. Andersen, Østerbrogade 44, København Ø.

Gør Deres Indkøb af
Beklædningsgenstande
til Sportsbrug i
Engelsk Herre-Magasin,
Viborg.

57 Øre.

Som omtalt i Juli-Heftet tilbyder „Spejdernes Magasin“ sine Læsere Baden-Powells „Mine Oplevelser som Spion“ (Bogladepriis 1 Kr. 50 Øre) for 57 Øre. Der kan naaes endnu. Indsend til Postbox 75, Viborg Beløbet i Frimærker (tydeligt Navn og Adresse) og Bogen bliver sendt portofrit.

Kendte Hobro Firmaer.

A. KIBSGAARD MIKKELSEN
MUSIK- OG BOGHANDEL
HOBRO

Fedeverar, Konserver og Ost.
Th. Nygaard.

Husk Musikhuset i Hobro.
Tlf. 312. K. K. Andreasen.

Fest- og Lejlighedsgaver

Brdr. Nielsen,
Juvelerere og Guldsmede.

Chr. Grønkjær.
Blomster- og Kranseforretning.
Telef. 205. Hobro. Telef. 205.

Solide Rygsække
anbefales.
Fr. Buhl, Hobro.

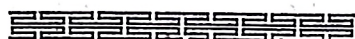
Hobro Cyklolager.
Fr. Mikkelsen.

Møbel- og Ligkistelageret
bedes erindret. Telf. 250.
A. P. JANSEN.

Se

Præmieopgaven Side 48.

Kendte Aalborg Firmaer.

Johannes Neye,
Aalborg.
Stærke Rygsække.
Thermosflasker.
— Spejderbælter. —

Marinus M. Schultz
Bog- & Papirhandel
Største Nodelager
Iomfruanegade 3
Telefon 43

Fotograf Hollesen.
Bispensgade 12.
Aalborg. - Telef. 2582.

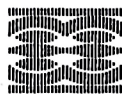
Cykelforretningen „Grand“.
Cykler. — Cykledele.
Eneforh. af Fodboldstøvlen „Victoria“.
Model af Træneren Krigsmann.
Indsend Ordre til Vesterbro 1.
Telefon 1253. Telefon 1253.

Crome & Goldschmidt
— Aalborg —
Beklædning :- Eget Skræderi

P. Færch.
Ejendomskontor,
Niels Ebbesensgade 31.
Aalborg. - Telef. 3266.

Præmier og Gevinster
Guld-, Sølv- og Elektropletvarer
faas bedst hos
P. Ørsnes Enke & Søn A/S.
Nytorg 1. Aalborg.

Skotøjsforretningen
„Det hvide Hus“
sælger altid billigst.
Reparationer udføres solidt.
Tlf. 2224. Nørregade 4. Tlf. 2224.

KODAKs og ICA

Aage Færch
Plader og Film fremkaldes
Kopier og Forstørrelser
udføres
Bispensgade 21. AALBORG. Telf. 810.

Foto
Special
Handel

Spejdere

gør jeres Indkøb i de Forretninger, der annoncerer i jeres eget Blad.

Spejdersang.

Mel.: Landvægstrell.

Vi er unge, raske Svende
 Vi kan vandre til Verdens Ende,
 Tralalalalala, tralalalalala.
 I en sluttet munter Klynge,
 Vi i Takt med vort Fodslag synge
 Tralalala, tralalala, tralalalalala.
 Med en munter Tral paa Læben
 Ud i Verden gaar vor Stræben,
 Og med Hatten bag i Nakken,
 Ta'r i muntret Trav vi Bakken.
 Høj og blaa sig Himlen hvælver,
 Hør hvor Lærkesangen skælver
 Tralalala, tralalala, tralalalalala.
 Ud skal vi, ud hvor Vejen snor sig mellem Hegn og Marker
 Udover Landet lyde skal vor glade Spejdertral.
 Syng tralalalala trala, syng tralalalala trala,
 Syng tralalalala, tralalalalalalalala.

Vi drog ud, da Sol sig hæved,
 Og i Morgenens Luftning bæved
 Tralalalalala, tralalalalala.
 Thi vor Sang mød Morgenrøden
 Steg saa lystig og ufortrøden,
 Tralalala, tralalala, tralalalalala.
 Foden Duggen strøg af Græsset,
 Og vor Ryg var godt belæsset,
 Thi i Sækken med vi drage
 Kluns til mange glade Dage,
 Mens fra Sted til Sted vi vandre
 Le og synge med hverandre
 Tralalala, tralalala, tralalalalala.
 Byrden er tung, men Sindet let, Humøret højt som Himlen,
 Skoves og Huses Ekko vække skal vor Spejdertral.
 Syng tralalala trala, Syng tralalalala trala,
 Syng tralalalala tralalalalalalalala.

UI.

Vi er unge raske Svende, Vi kan vandre til Verdens Ende Tralala Tralala
 I en sluttet munter Klynge Vi i Takt med vort Fodslag Synge Tralalala Tralalala
 Tralalalala- En Tral en munter Tral paa Læben Ud i Verden gaar vor Stræben Og med Hatten bag i Nakken Ta'r i muntret Trav vi Bakken
 Høj og blaa sig Himlen hvælver Hør hvor Lærkesangen skælver Tralalala Tralalala
 Tralalalalala Ud skal vi ud hvor Vejen snor sig mellem Hegn og Marker Udover Landet lyde skal vor glade Spejdertral
 Syng tralalala trala Syng tralalalala trala Tralala Tralalalalala Tralala
 Tralalalalalalalala

TRE DIGTE.

Fremad.

Se, vi iler frem mod Maalet
i den klare Dag —
Viljen stærk og sejg som Staalet
her i Tidens Jæg.
Frem, ja frem til Sol og Lykke —
frem, trods Gny af Strid!
Vi vort gamle Land vil bygge
i den nye Tid.

Sad vi tidt i vege Drømme,
mens i Muld det brød,
glød vi jævnt ad Tidens Strømme,
naar det til os led:
Frem, ja frem til Sol og Lykke —
frem, trods Gny af Strid!
Vi vort gamle Land skal bygge
til den nye Tid.

Saa til Jerntag, hvor det gælder,
Danmarks unge Flok;
frem af Tidens Skød det vælder,
her er Virke nok.
Frem, ja frem til Sol og Lykke —
frem, trods Gny af Strid!
Vi vort gamle Land skal bygge
i den nye Tid.

C. C. Clausen.

Det danske Spejderkorps tilegnet.

Du kække Spejder hæv din Pande stolt,
lad Trofasthed og Mod dit Særpræg være
— Se dristigt frem — men aldrig glem at Du
har Fædre og et gammelt Land at være.

Du raske Spejder vær kun sund og frisk,
le hjertligt af alt taal'ligt som der findes;
— ryst gammelt af — men altid husk at Du
har svundne Tiders Stordaad smukt at mindes.
Melodi: 196 i Høises Romaner.

Du brave Spejder bryd kun slot Din Vej,
ej Frygt og Tvivl maa faa dig til at love;
— gaa frejdigt frem — men aldrig glem at Du
af ældres traadte Sti kun trygt kan prøve.

Du danske Spejder ædel vær i Sind,
kryb ej for Tiden — hell're med den bryde.
— Staa modigt fast, og altid husk at Du
en Ridder er, som Ærens Bud skal lyde.

Skrevet 16. Juli 1919.

Det var en Sommermorgen,
— jeg sad i min Stue
og saa paa Naturens herlige Pragt,
Græsslæt stod grønt mod Himlens Bue,
og Træet var klædt i sin skønneste Dragt.
Det glimtede med Farver,
det vrimlede med Lyde,
fra Mosen høstes Froens langtrukne Kvækken
og mellem den en underlig Mumlen fra Bækken,
der strømmede med Fart gennem slyngede Ranker,
den Mumlen var som Udttryk for skjulte, dunkle Tanker.

Jeg lyttede, og med eet jeg Bækkens Sprog forstod,
den vilde mig gengive mit dengang tabte Mod,
den sagde: „Som en Kilde jeg kom fra Bjergets Fod,
jeg standser ej, i Havet engang jeg gaar som Flod.“

Selv da jeg kun var Kilde,
da havde jeg mit Maal,
jeg vandred hundred Mille
og hærdeses som Staal.
Jeg krøb igennem Slugter,
jeg mangen Hindring saa,
mens saa jeg laved' Bugter,
og jeg skal Maalet naa.
Jeg taber aldrig Lysten
om alting end er sort,
jeg vinder altid Dysten
og Hindringen maa bort.
Da sloj det pludselig til mig,
begynd igen min Ven,
nu tror jeg, jeg vil se dig
snart naa til Maalet hen.

Knud Holmboe.

Kendte Horsens Firmaer.

Harald Rix.

Spiller De

Tennis, Kricket eller Kroket og mangler, hvad dertil hører. køber De bedst og billigst hos

Lago Nørgaard,
Tlf. 362. Smedegade 24. Tlf. 352.
Tennisboldte, Kricketboldte,
Guttaperka og massive Boldte og
Net, isøvrigt alle Sportsartikler.
Direkte Import.

S. C. KRAUL.

Alt til Fotografering henhørende.
Søndergade 42. — Horsens.

Brug
Aggerberck's
Sæber.

Kendte Silkeborg Firmaer.

Crome & Goldschmidt

— Silkeborg —

anbefaler sit Fabrikat af
**prima danske
Manufakturvarer**

Læs i næste Nr. om den gamle Spej-
der Frantz Bloms æventyrlige Oplevelser
blandt mexikanske Røvere.

Hvad vil den nye Aar- gang bringe?

Spejderchefen vil fortsætte med
sine instruktive Artikler vedr. Spej-
dersporten;

i hvert Nr. vil der komme en
afsluttet, spændende Fortælling;

vi vil fortsætte med Serien „Der-
ude fra — Oplevelser udover det
dagligdags“;

— ligeledes med „Klar dig selv“
Rubrikken og genoptage Præmie-
Altmuligmandsopgaverne, som efter
Løsningerne at dømme vandt mere
og mere Tilslutning;

— vi vil bringe Artikler af en-
hver Art, der baade interesserer
og er belærende for Ungdommen;

— vi vil begynde en interessant
Artikelserie „Fra Mark og Skov“;

— vi vil fortsætte Serien „Hvor
Drenge-færdes“;

— vi fortsætter ligeledes med
„Fra Divisionerne“ og anmoder
Divisionerne og Troppene om at
hjælpe os i vore Bestræbelser for
at gøre disse Spalter fyldige og
gode ved inden den 10. i Maa-
neden at indsende korte Medde-
lelser om Livet i Troppene og
Fotografier fra Spejdernes Verden;

— vi vil bringe mange Præmie-
opgaver af enhver Art;

Præmieopgave.

1 Præmie paa 15 Kroner,

1 — — 10 —

for det morsomste Amatørfoto
eller Tegning fra Lejrlevet.

Maa være Redaktionen i
Hænde senest den 12. ds.

Præmiebeløbet udstedes
som Anvisning paa en af Bla-
dets Annoncører efter Præ-
mietagernes frie Valg.

Kendte Randers Firmaer.

Kjær Knudsen.

Vindjakker og Oliefrakker.

Spejderbeklædning.

Tlf. 855. Randers. Tlf. 855.

H. F. Christiansen.

Stort Udvalg i
Cykler - Cykledele - Gummi.
Alle Reparationer udføres.
Vestergade. - Randers.

Harder & Grundtvig

— Randers —

— vi vil bestræbe os for at
bringe mange og gode Illustrationer;
Alt i alt vil vi arbejde paa, at
„Spejdernes Magasin“ ikke alene
bliver Nordens største Ungdoms-
blad, men ogsaa det bedste.

— :: —

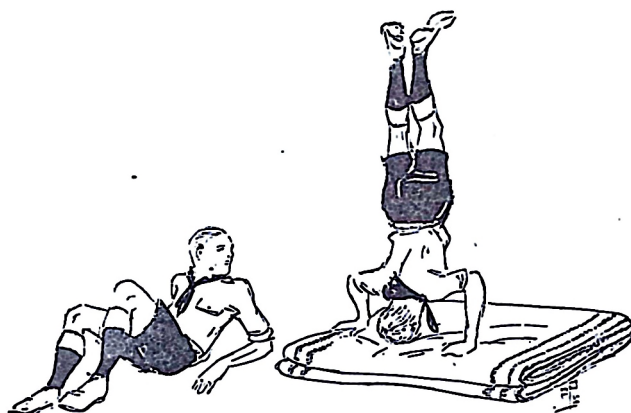
En velbegavet Dreng

med gode Skolekundskaber kan
faa et Hjem og Undervisning mod
at gaa mig til Haande som Søn
i Huset.

Sognepræst Johs. Erichsen,
Aarestrup Præstegaard
pr. Støvring.

En Lærling

til Kontor- og Lagerarbejde.
Depotet — Studiestræde 30.

Spejder-Tæpper

— Ekstra stærke —
125 × 190

Kr. 13.00

Crome & Goldschmidt
City

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN
HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Poul Holm, Silkegade 11.

Leverandør til alle Sportsforeninger.

Boldspildragter - Løb- og Svømmedragter - Gymnastikdragter
Bryderdragter.

Spejder-Benklæder Kr. 6,00, Strømper Kr. 7,00—8,00,
Sandaler billigst hos

Poul Holm, Telefon 3082.

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt.

Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i

H. Dietrich & Søn
Cliché Anstalt
København.

Dybbø 11.

Telf. 12865.

Steensens

VEGETARIA

PLANTE-MARGARINE
er altid den bedste

CAND. PHARM

ENGEL & KISKY'S

RAVNEKUR
PASTILLER

INDENHOLDER SUGNER.

Mod Hoste og Hæshed
i Cartons á

35 øre

Artikler for Ungdommen annonceres bedst i „Vor Ungdom“.

==== Nordens største Dreng- og Ungdomsblad. ====

„Vor Ungdom“ læses nu i ca. 5000 Hjem
Landet over.

„Vor Ungdom“ er langt det største Dreng-
og Ungdomsblad i Norden.

„Vor Ungdom“ er derfor Bladet, hvori Ar-
tikler for Ungdommen bør
annonceres.

Vi søger Spejdere

til Annonce-Tegning ude i Landet
og antager

en Repræsentant i hver By.

Provision: 20 % af den tegnede
Annonce-Sum.

Indhent yderligere Oplysninger!

„Vor Ungdom“s Annonce-Afdeling for København og Øerne.

Postadresse: „Vor Ungdom“s Annonce-Afdeling, Strandvej 110 C., Hellerup.

Kontortid: Kl. 12—1.

Telefon: Hellerup 1313.

FLØDE
CAMELLER
FRA
DANSK-ENGELSK
CAMEL FABRIK
ER DE BEDSTE
OG
MEST VELSMAGENDE

Chic Fløde Caramel
D. E. C. Creame Caramel
Nucca Caramel
D. E. C. Chocolate Caramel
Blacks Toffee Stænger
Iris Caramel
Faas overalt i Skandinavien